

Kroniku héroce zde píši, píši pravdivě.

Nechlívám se na žádnoce politickoce ani náboženskocce stranec, jde pěno se všim na papir tak, jak mi j rozem mi k tomu slaci.

Dnes se již pro budoucnost mnoho píše, ale příme pravdy velmi málo. Mnoho se píše obaleně, a z dívodle různých stran, a spolkov, chváli každou líska svéj ocas.

Nám jeví ře to, že v soukromých kronikách dočle se člověk více pravdy, než v obecních, nebo spolkových.

Reed. Mik.

Leboměř, č. 51.

Poznámka.

V době I. světové války, 1914.-1918. byl imperialismus prořazen se kapitalismem. Rájové byli s bozem příoci s kruhem shozem.

Krátkou řečí lidé, čili lidové, dělaly zálohu kapitalismu, anž by o tom věděla.

Prvň z několika rukou, jme na své kříži pocítili, kdo nás má vlastně v drápech, a kdo nás vysáva.

Toho dobro nebeského oddělení, vedle nás vědomě, nás zaváděl Tomáš Garrigue Masaryk.

V Rusku bylo toho jinak. Tam lidé ponjali; svrhli cara a rodinu, i s Rasputinem, a rozbili mästiceru kapitalistickou.

Není kapitalisté se sváchem třáslí, a prosili Boha, aby neráčil další masenec na lide takové spravedlivé smeknutí, jehož dorá lidové v Rusku. Bůh na chvíli pochovával.

Uprostřed 1918 povstaly v Rusku proti bolševikům ozbrojené moci:

od Kavkazu láhl s Bílou gardou general Anton Denikin, na Krim.

Fotomírá Koltschik mobilisoval na Sibiř.

U Petrohradu hromila císař Nikolaj II. Jeedenácté.

Około Paricína volal koňky do obrany hejtman Peter Krasnov, a generál štabsséf cara Nikolaj II., Alexejev, příklad entente.

Nikde neměli úspěchy.

Bolševci měli úspěchy všude, pod heslem: Byťe berejte!!!

Pro sylu pro dorcháky voda na mlýn!

V roce 1918, na podzim v říjnu, se válečný aparát rozprával na všech frontách i s veloním.

Dostojníků, které mělo přiležitost, povhatilo se od svých úhranek. Ujízděli nejdříve v noci domě. Za nimi započali útikati z fronty vojáci.

Ty ovšby, které se měly pro celou dobu války velmi dobře, a bohatky, když nebyl konec války v hod, a velmi zemestních.

Vojáci na frontách, a lid domácí, když válku velmi lypěl, když se velmi radovali, že nadešla doba, když vracení, a návratní lidé obecného.

Když vojskem byla již října, že lén se odklňuje, a budoucí mít svou samostatnost.

Ubrous v Liboměři byl protiches, jako když zástavou hodiny stál. Lid se cítil, ale lidé se báli otevřít hebe, aby nebylo zlé.

Starosta obce Fr. Lév č. 15, a starosta Polák, dříve příslušník rakučské discipline. Lékali příslušník rakučského okresního hejtmana z Hrušnic, p. Východila.

Pan okr. hejtman nářídil probecích requisici prácla, a všecky z Hrušnic do byt.

Dne 22. října, po náležitě vyhlášce C. k. ministrařský rada v z. Štava, tohož znění: Pro rozšíření epidemie chřipky v okrese, zakávají se až na další, případné všechny veřejné schůzky, zábavy, divadel, a podobné. 1. Úbava byla z revolučního hnutí, nikoliv ze skřipky.

2. Když stec R. Kuk na č. 98., nám přikazoval, abychom mnoho mezi lidem nemluvili. Kdož však myslí ještě dopadne, když již byl r. 1919. Staráři se skarabolen s něm nezmínovali. Poefale, že pojde Radecký s armádou, chudých dechom, a císaře vysvobodí.

Dne 29. října 1918. vyzvalo hospodářské dnešstvo z Hranic
starosty obcí, aby nebyly zásoby obilí a bramborek,
byly odesány bálečníkem, obilnímu ústavu, aby se
zabránilo klade vmezí listem.
Těž bylo oznameno, že větší vývoz do Vídně ještě
sou všeobecnou zakázán.

U příloze bylo zasláno provolání československého
ministra zahraničí Ed. Beneše, s posmínkou:
Ráčeť to vyhlásit!

V mnoha obcích zůstalo rakouské nádraží politické.

Ve Štrálové napsal na výhlášku, řídící skoly
Jan Karsálek lotto: "Výhláška! Dnem 28. října
s. r. vyhlášen byl československý stát.
Představenstvo obce žádá o zachování klíče, a
priádku.

Uhláška!

Kraje!

V důstojném klidu očekávejte příchod příštích událostí!
A abejte toho pilně, aby v nezřívný stav, vesel nás lid
neprodromen bídouc, a nezdecimovan hladem.

Milejte se, a podpořejte proto nařízením!

Dnes není doba vlasteneckých frázi,
nýbrž doba vlasteneckých činů. Běda těm, kteří by ještě
kdo chtěl lichvářit, kteří by prokrevence svým proclávali
draho potraviny, řád, obec, a jiné potřebnosti.

Ty bude soudit přesně nejen
přítomnost, ale i budoucnost.

Kdo bude svého nepomáhat v lehce lehkých chvílech,
ten není čechoslovákem, ale přítelem našich nepřátel!

Toho bude plaměliv!

Vězte, že se činite myni, o tom mluvili budouc ještě věky.

Majte pořád všem, a opětovná prosba:

Milejte se, a podpořejte nařízením!

Edward Beneš

Československý ministr zahraničí.

Nad vyhlášením našeho osamostatnění byly naši Němcii celí zaražení. Jejich vedoucí pracovali o to, aby dosáhli svého samostatného území, tak zvaný Sudetenland.

Do území Sudetenlandu byl zahrnut i Správov s Leboměřem. Proto byl zvolán na schůzku starostenského svazu dvakrátce starostla Spálova, i Leboměře, a Žulneku. Starostové našich obcí se scházěli nezříčasnilo.

Lebnichov spálovského obvodu slížebně z Žulneka, i z Hranic. Právniště Polák, jakoztě Němec, byl na rozpacích, rymysleje se, koho má poslechnout, a od koho přijmouti žádost.

Města Pečky, Věkov, a jiné, dříve německé Heimrichů se zbraní v nekonec. Nejela je národní česká garda která měla sídlo v Ledečku, dobyvala.

Když Němcii viděli, že přijídu do naší vlasti legionáři z Itálie, a z Francie, všechni vyzbrojeni, tak chceb na odpověd jím zašla.

Na Slovensku nacházeli hrdci provolali. Tam došlo na mnoha místech k krutým bojům, kteřich se zúčastnil i host z Leboměře, a ze Spálova.

Hranice Sudetenlandu měla jít u Hranic, přesněka od Pohštáku k Řešoví.

Naši občané někali na to nic. Když připadneme, bylo lidem lhostejno, hlavní bylo, jen když je pravá válka.

Vojaci, kteří na živu zůstali, vracejí se po jednom pomalec domou, jako z rozhnaného ovčince, a přáli si klid.

U uvedomělých českých obcích, oslavovali založení naší nové republiky ihned po vyhlášení, a velmi okázkale.

V Lubomíři nebylo vykonáno v ohledu tomto, vůbec nic. Zde vidno, že zdejší občané obce nebyli národnostně vychováni ani uvedomělí. Plakali v dechee v starově monarchie, poněvadž měli od ní diplomy za dobroce slezské, věrno prokázanou, v šeplíku.

Spálov pořádal lepráci dne 3. listopadu 1918. k večeře, slavný přivod s hejboce, když řek obce, a se hostincem proti zámku zastavil, kde měl slavnostní proslov (stojíc ve fukovacím korytě) svobodný hoch František Karsálek, rodák z č. 10. když se s p. Dr. Vojickým nejdříve pokaral o to, aby slavnostní přivod se konal.

Okolíční Němcí nemile poslouchali ve Spálově hejboce, a zpěv, co deikaz nového českého obrození.

Ane tenkrát se členici spálovští nevzdali ještě naděje, že stará monarchie přestala dýchat. Kále při proslovce vzdene pevně, sledice po slovech řečníka. Byl to p. Polák, a p. Harbich.

Přivodec byl říčán i p. farář František Kyselák. Posíl ale jenom k fáře. Když tím celým hrušnem chtěl se mít tak spalně, že řek rádeji domů.

Ti, kteří by měli při převratech řečnicki ve prospěch stále promí, se na čas všechni schovají. Když zapověne státní proklamace vyhlásceli, natahejí své ruce promí.

Při přivodu hrála husba, sebraník, Spálov, Lubomíř, a Hynčice.

Většina zdejších hudebníků, byla ještě na vojně. K přivodu se dostavili i spálovští veteráni. Ridiči školy Jan Karsálek, je poslal domů. Po nymuti rokouskem kohard, mohl získat

Spálovští členici nevěděli koho mají poslouchat, zdejší měšťané z Pulek, nebo z Hranic. Ve Spálově byl starostvou obce sedláček Ignác Šustek.

Proslav při oslavě prohlášení našeho státu, 3. XI. 1918.
ve Špálově.

Draží rodiče!

Dnes když slavíme plesáme, a slavíme projevujeme radost nad svou samostatností, když se poohledáváme hakej zpět na tu naší kůžovou, a krvavou česku, kterou jsme se ubírali k naší samostatnosti.

Je to už právě 300 let, co se rozpráhla třicetiletá válka a 8. listopadu bude výroční den, kdy my na Bílé Hoře r. 1620. zhodili jsme ~~naše~~ svoji samostatnost.

Co pak následovalo bylce upomínal; Národ nás, kdyži tak slavný stal se našim porobeným společným okovy, které vedenští králiček vyboreňemem pustilovat.

Tyto sta let hráli jsme v černozeleném žaláři, tisíta let byli jsme dvojnose královou vedenštíkem vlád, ktere nás znali jen lenkrále, když probíhalo naše miliony, a naši krev, kteroou jsme prolevali na všech stranách, a bojistické za cizické zajímá lehk, které kriminál, šíbenici a olovem chtěli v nás vyfřestovat lásku k spravedlnosti Rakouské.

A toto Rakousko leží dnes v hoscích u našich nohou, a jeho hrobáři, Lénin, Scidler a Hesárek hledí s kehou resignací na to, jak na hoscích tělo monarchie provázají národy k své samostatnosti.

Rakouská bureaucratie zahájila nový svou élohee. Ty časy se již nevráti, kdy jsme se brály před zlatými lumeni, a prusackými přiklhaubnami.

Tyto přezíle věci směla světová demokracie, která bohdá upraví lepší naše poměry a bezdroznost, ve které nebudete více národnostních bojů, ale každý národ bude se volně vyvíjet, jako rovný mezi rovnými.

Německé přes jeho hrdlo. "Draug nach Osten" učela dohoda národy čáru.

K uskutečnění tohoto panzemanského plánu, potřebovalo Německo do spříznění volet, a tím volem bylo Rakousko, které to myslí odnásí svou existenci vždyk bylo slépeno jak k vlastnosti hrizdu z podmaněných národů.

Kdyby byli rakouskí diplomati věděli, když zaplavovali světovou válku co z toho bude, byli by si to pravděpodobně rozmyslili jinak. Ale že měli hlavy jen na noření cylindrů, a neviděli dál než na špickee nosu, tak to všeck nemohli.

Ta česká otázkou, kterou byvalcům hrobem rakouských ministrů, stala se otázkou světovou, a bylo řešeno na mírové konferenci.

Ten český Vášek s kterým se Víděn domníval, že je ještě malíček, že je jej hřebav chovat ve svém sluncem náruče, na jednou vidí, že je už dorostlý, a nestojí o její mořešskou lásku, a sám chce rozhodovat o svém osudu.

"V našem novém státě budeme prováděvat náboženský výkon, a to zmamencí více lásky, jeden k druhému. A na adresu našich sousedů němců mohu prohlásit, že nebudeme jím splácet za zlé zbytno, ale chceme s nimi žít v pokoji, vždykť leču boju, modlíme již všechni dost."

Bouře rozhodnutí třeskla, a padl los i našemu národu, jak to předpověděl naš genialní básník Svatopluk leč, a my jsme stojíme u svého cíle.

A řek hřebav vzpomínal také leč, který za naši svobodu bojoval, a který svými činy, a hrdinstvím vzbudili obcit světa celého.

Jde to naši bratři tam na Sibiři, ve Francii, a Itálii s latíčkem Karsavíkem.

Těm patří už nesmíme vše díky, a vzpomínky.
Konečně jíčím, abychom nebezpečnou, a přechodnou
dobu bolestních závratí není stálé existence
šťastné přestály, a volám: „Nacht žije nás neodvísly,
a svrchovaný stát československý!“

Ná zdrav!

Uprotokole č. 2., ze schize obecního představenstva
v Luboměři, dne 10. listopadu 1918, v kanceláři
p. starosty obce Fr. Léva, č. 15; členske:

Nově zřízenému Národnímu československému
výboru, provolana sláva.

Tomas Klezla č. 22.

Frant. Lév, starosta
č. 15.

Biskup Frant. č. 40.

Vavřin Smatelka č. 39.

Klezla Josef č. 91.

Démel František č. 57.

Eduard Démel č. 44.

Lév Karel č. 19.

U roku 1918. zemřel na chalupě č. 59. Karel Kunz ve věku 92. let.

Kunz byval osobní sluha barona Frániška ve Srpálově.

Dříve se s celou rodinou Seidla v Luboměři.

Kunz byl Němec, rodák z Vítkova.

Do vánoc 1918. byla u nás písací ještě jakákoliv nejistota. Lidem, a našim knězům to písací neslo do klav, a nedali tomu víry, že to staré Rakousko by se mohlo rozpracovat.

Na prvninu se již fronty kámeny, a ve spálovském kostele se zpívala prokřížení po mň u. císařské hymna veselé.

Okolíku Němců při selkání, jiného nemluvili než slova: To tak nezískané, to tak nemecké být, to se tak dlech ho nedrží.

Když ale přijel o vánocích do Prahy p. president Tomáš Masaryk ze zahraničí, kdy nastala jistota, a základy naší svobody se upřímnily.

V českých městech, a vesnicích, co proekarovalo na německu, všechno bylo odškárováno.

Němců, kteří byli dopadeni na nádražích ve vojenských krojích s vojenskými ornaky, všechno jím bylo od našich legionářů odřešáno, nebo proekarhováno.

Není Němců, cíkoli věděli, že válce prohráli, věstali před námi státi hrdě, a neústupně.

Zavalo se jím to nemozné, pročali se čechům, když pro stáletí včile kněžoce nad klavou nám.

Proekarovali nám, že samostatnost jíme si uměli vybojovat, ale nedovedeme si ji vésti, a vzdáčki.

Nevšechno by pro malu přistoupili, jenom Bučí okruh bytí někomu proddané, to nejde, a všebe čechům, o tom nechtěli ani slyšet.

Není tak domů byl u mnohých doslova smutný.

V chudobních rodinách nebylo co jísti.

Kdo měl jaké peněžeté úspory z doby předválečné, ten za ně mnoho nekoupil, poněvadž peníze ztratily na cenu.

Příce hrneček nebyly.

Zakresil jsem to sám na sobě. Vrátili jme se z války, otec, a dva synové.

Stál k chánělu obili na chleba.

Nikdo nechtěl obili prodati, ačkoliv ti větší žena měli. Nebyli dobrovolní tak výkoupeni, říkají jako ti drobní chataři.

Scaláci přišli domů, majetek jím zůstal.

Dobylek též, který racionečně na cenu stoupal.

O housek pole, se chlévem chudoba propadla.

Scalákhovi jméně rychle na cenu stoupalo, aniž by nájemcům prohrál. Staré alechy si lehko splatili. Kčen stál 15, až 25.000 Kč!

Ten majetek neměl, přišel domů jako žebrák. To uskutečnilo měl, o to ještě přišel.

Jolik si vybojoval nemajetný lid, v první válce světové, která rádila od r. 1914, do r. 1918.

Rok 1919.

Žimou z r. 1918 na 1919 byla velmi mírná. Lidé mohli přišťad pracovat v lesích i na poli aniž by museli čepčit zimu.

Mužů se vracele přišťad z rozbrocených armád přimalec domů. Starší ročníky propustili i s plně z vojenského života domů a ty mladší si tam ponechali.

V kasárnách byl první doba velký nepořádek. Vojáci nechále se probublikovat v novém skle vojenské disciplíny. Francouzské děstojnice musele na naše hory posílat i běčky.

Přednost měli všechno naši legionáři ze zahraničí.

Vraceli se přišťad postupně z Francie, Itálie, a naposled z Rerka, pronávadí měli nejdále do vlasti.

Když započaly povánoční kaneční zábavy, ke naskala leprvá povánoční radost, že ještě ne válce. Lidé byli všechni veselí, starí i mladí, a provalovali: Alžírská Československá republika.

Tancovalo se obyčejně až do bílého rána.

Povánočky dodávek obilí ještě jsou, ale bez výběrek.

Každý hledí národe svému z hlediska pomoci.

Neleko se dodávki do mlekkárny ve Spálově, p. Děmbovi.

Lichovin ještě ještě nedostatek, říje se řádová. Koňalka se přivádí jen omezené měře.

O labák ještě ještě potíž. Kaváři hočí různou kavou až jím z toho zoub vypadávají.

Reři se kupují na černo, 100 kg. 600 Kč. u nás v Luboměři.

Příkaz volba obecního zastupitelstva. Volba proběhla takto:

Starosta Fr. Léovč. 15. volal občany do hostince Tomáše Šlerky č. 22, a tam řekl, že se mají provést volby obecního zastupitelstva, tak jak to učidláme?

Nikdo tichy, nikdo nedovedl na to odpověděti.

Ten hospodský Tomáš Šlerka vysel z jeho pokoje, a pravil: já jako nejstarší občan jsem si napsal na lístek osoby

žakou bych navrhoval do obecního zastupitelstva.

Přece je, a cíl dolaz, zdalek někdo proti tomu klade námitky. Nikdo se neozval, proto byla volba speciálna.

Na prvním místě měl oběm svého přítele býv. starostu Fr. Léovč. 15. kterež slibovali občánem v době války přistoupit k tomuto.

Kolkování se Rakouské peníze, československým kolkem.

Na obec ponecháno bylo 500 Kčs, ostatní peníze zabaveny a na nejméně oduvočnění něco proplacen.

Peníze si mohl nechat okolkovati každý soukromě, a nebo občánem upoleně. Kolkování se cílů mělo jít v Hranicích.

Starosta obce Fr. Léovč. 15. nesl v koši na kolkování občanům do Hranic 185.000 Kčs. peněz.

Zajímavé bylo to, když peníze rozdělil, zůstala mu v koši jedna lízávka, a nikdo se k ní nehlásil.

Narukování občanů v horopodě u Kladna č. 22. předstl starostkou lešob
občanům prchvalné uznání, které přišlo na obec od úřadu
dodatečně, že my zde jako obec horská, vyrovnali jme se
v dodatečných ohnivých obcích na lantě.

V Uhrách zapříčal zdravotník hrabec císař Karel, sokolům kral
Belz Kehm s bolševiky. Proti tomu soustavným prácem,
byla i u nás nařízena částečná mobilizace.

Mobilizace byla ale smutná. Vojáčkem se na vojnu nechalo.
Léčník chlapci ze stavění vylíčil, a při tom dostával odpověď:
Pět ty na vojnu! Ty jsi tam ještě nebyl!

Kostelník mival v misku vždy mnoho peněz. Věřící se
ukořasli v kostele velmi šťastnými, ale peněz, které zhodily
cenu. Železnych válečných šestek.

Když přišel hasičský sbor kancín zábave, neopomněl
velitel sboru, Josef Andrejčík č. 10. přečítat v ráce sbor svých
krojovaných členů, aby vzdali čest, přítomným hostům.

Petrolej byl velmi správný, válečný, nechápal v lampách ani
hoření. U zábav kancínů byl vždy, nášrsk. Vrále bývalo
večer tma, že mužikanti neviděli not. Kuseli růzec
z pramene. Lidský byli od svěk jen strohoo červení.

Muze lidem bylo mnoho stříbrných peněz uschováno.

Aby je stál od lidu dotal, řeklo nařízení, že stříbrné rakouské peníze mají platnost do učené lhůty.

Později zhratí ieplně cenu.

Kdo je mci, ab' je posle do Kramic na výmene.

Občané když to slyšeli, se stříbrníaky vyrekovali.

Lidé v děčině vysvětlovali, že na Halkinově Gamnan měl stříbrníak cely vekel.

To čerh nechleb. Taž byly stříbrné peníze prýc, stavali hodináři, a žicé, za 1. stříbrnou Korunou, 5. kor. papírových. Bylo ale již pozdě.

Knohý muž přišel z války domácí, byl zimav, a nebylo čím hlopit. Je se li česobní dloeho nerozmýšleli, a šli do boerských lesů na sešice.

Nerozdělo to ani těm, kteří lesy měli svého dost.

Při též krasb, aby usprokojili voce vrozenou nemravnost. Zapřečeli vozili s potahem celé firy, dříví domácí.

Nechleb se mnohým zgrblením ani spálí, řekali v lese v noci, a skoro každou proto jeli. 53, 43, 23,

Do kostela byly povězeny nové varhany. Staré byly rozebrány, co bylo cenného uval si stavitel varhan, a ostatní věci byly veřejnou dražbou v obci rozprodány.

tří do školních prázdnin vyučovala na naší škole slečna Marie Kůšárová, dobrá vlastenka, která prozbrojovala naši mládež k národnímu svobodněmu uvědomění.

Dne 28. října byl i u nás okázaný oslavou.

Tento byla u nás mše svatá. Po kostele se slavnostně sázel 3 lípy u hasičského skladuště u rybníku. Lípy rovnobdy, Karavíka, a Šefaníkov.

Lípy sázel členové sboruho výborec: Tomáš Klešek č. 22, komořák
Josef Onářej č. 10, mizelník
Fr. Leív č. 15, cest starosta obce.

Proslav k účastníkům občáním konal řídící školy
Karel Leív.

By zdejší hudebnici, zahráli jme národní hymny
Kde domov můj?

Tím byla slavnost ukončena.

Kolik bylo velmi chladno, rychlava, účast občání byla velká.

Hudebnici: Rud. Mik, č. 98. klarinetista.

Frant. Homýš, č. 54. " "

Rud. Šík č. 51. křídlovák.

Fr. Tádáček č. 103. leoni roh.

Moris Kleška č. 82. kompetist.

Fr. Démel č. 57. basista.

Dne 5. července 1919. večer konáno bylo pálení hranic "k upomínce upálení Mistra Jana Husa".

Ten byl zapálen na kávě libovice dle, v zájtku
na tom nejvyšším bodu, na Spálovskou.

Uzávrté tam bylo mnoho lidu národnostě uvědomělého
ze Spálova. Nescházely tam ani p. Dr. Leopold Vojíček.

Václav Josef Ševčík konal tam proslav.

Pěvecký kroužek zazpíval naděje
k Husově poctě písni: "Jsem na břehu Rýna".

Čmejek, krajčí.

Býl tam též učastník.

Býly tam i lidé z dolního konce Liboměře.

Krajíček části panského dvora Františka Andrejová (Líšová)
nechala z ovčiny panské udělaty byly.

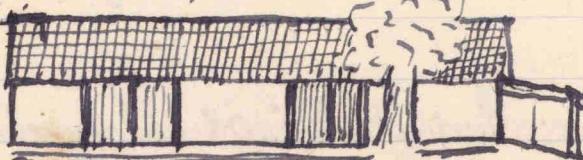
Býl bývalého panského ovčího nechala rozbourat, a
postavila na tom místě se změnou sedmicku.

Nad vchodem do býku panského ovčího, byl znak
barónů ze Žáříšku. Pěvecký s obříčkou hlavou.

U stodoly byl shácen ten nejstarší sloum v obci, bývalý
panský javor.

Házel jsem ho já, a zemník Josef Polýšek, z. č. 68.

Javor byl vykučený:

První poválečné roky, v nové naší republice,
měsíce plakát v naší obci k meziči, které
přišli z velké domě, a neohlásili svůj příchod
na obecním hancclaru. To byl první požadav, dvačetí Kč.

1920.

Lidé začínají zapomínat na válečné nepokoje, a vracají se do svých denních prací.

Anoho mladých mužských chodí do práce, do Mor. Ishavy, a Vilkovic. Poukam do té placené.

Pracovní doba ještě osmihodinová.

Ohlášenou nám byla dení, z domácích rabíjáček, což v panování císaře pána, nebylo u nás slycháno.

Kvahýnice získali si velkého práva. Pořečejí si kolik jako majitel bytu.

Koho hospodáře, raději v prvních sedmickách pice zbourali, aby nemuseli kvartýrníka do kvartýru vlezti, pronášadlo tvé, že by se ho lečko stěpali.

V našu obci máme tři časy ve kvartýrech, 7 rodin.

Nad panstvích řetkách u Božínek, postavil si letoš Emíl Grimes z Kocandy, pice, na pálení cihel.

Máme již v oběhu nové československé papírové peníze.

Starosta obce Fr. Léš občanům nářčil, aby tyto peníze lidé škili, a je nepřelamovale.

Dne 15. VIII. byla ve Školově založenca klobucička jednotka „Sokol“.

Dne 19. VII. přišlo v obci zprávce bocíků s kresobitím.
Na poli nadešly kroupy škod, i listí se stromů bylo
poruženo.

Páni si vzhledem k protestu proti, proto narušili konkuráci.

Leny:	100 kg. ráj 200 Kč.
1. " ráj. močky	8. Kč.
jk. rinek	- 30 hal.
klbocek	160 Kč.
nové šaty	1000 Kč.
litr pivka	2. 80 Kč.
" petroleje	10. Kč.
1 kg. soli	2. Kč.
1. vejce	1. Kč.
1 m. pal. dříví	50. Kč.
rozvoka,	1. Kč.
červetek a obře	3. Kč.
střevice	200 Kč.
krávov	4000 Kč.
kozov	300. "

Hymenkaře má 17. ročník.

Vášť ještě v obci 23. vzdouci 2.

Toho roku bylo v obci 11. manželských sňatků,
a 7. pohřbů.

Den 28. říjnov 1920. byl od občanů slaven radostně. Véleb Skopal uveřal školní žáky do kostela na misi svatou. Forman Lev č. 6, na dovoz kněze zapoměl. Než kněz do kostela přijel, čekali naň občané, a školní děti s p. učitelem v kostele za velkého chlouana skoro $1\frac{1}{2}$ hodiny.

Kněz se pěšky nepohnul, čekal až provoz pro něho přijde. Nebylo mezi lidmi dětí ani věřících, ře musí k věli mnoho tak dlouho v kostele zůstat.

Dal to církev lidem proti, aby všechny ře ř. k. kněžstvo ještě většinou proti nové republike násu Č. s. republice, a p. presidentku Tomášu Masarykovi.

Doufají přiřad, že zejména znojemští dýchací rakousko-uherské monarchie s církevem pravom, který verne opět ř. k. kněžstvo, proto ochraňuje s pořádky, a výsadu, které běhodárně jím lehodily od r. 1621.

Karácí, jen krochov vtipný, občan mohl zjevně prozorovati jak kněz v naší farnosti holi lidi ičko k naší republice, a odtvarují lid od naděje k naší svobodě.

Toto zlo proti naší čs. republice bylo mezi obecný lid rozsváno přímo slovy s karacterem, při proslovech, v listech, a z neuvěcování státních svátků.

President Tom. Masaryk vysmouchal byl vřídy s knězem před lidem bez úcty.

Člověk se musel kolikrát domec i divit, že výrazy něco prosobného typu.

Po mši svaté, 28. X. 1920, propichali všechni z kostela
zmrzlí, jak dospělí, tak i mladí, do téhož hostince
č. 22. Tak byl od lidej přeplněn.

Učitel Skopal učinil krásný vlastenecký proslov,
který tak mnohé občany dojel, že morozí slzeli.

Potom se občané důsledně vlastenecky posíleni, a nadřízení
rozesílej.

Ten ale, kteřího v obecném kočáru formou z kostela
do Spálova odtáhl, měl v hlavě plán jiný, ale kteřího
si sám ^{lid} postupně rozseval, a když vornost mezi
lidem v naší farnosti velmi poškodil.

František Stohlas č. 55. postavil novou zední stodolu, na místě
stodoly staré dřevěné.

Z Ruska přijeli toho roku násil dva legionáři, svobodní
Josef Číčíl č. 100; a František Kiebica č. 3, kteří překonali
cestu okolo světa.

U konání zábavy je slavně přivítal hostinský Tomáš Klecko č. 22.

Mili členové.

U doby války světové vytáhli Habsburkové do války mladíky od 18. let, muže od 52. roku bez rozdílu, zda-li má 12. děti otec, nebo nic.

Habsburkové byli vstavu vymlátili všechny muže, zbraně schopní, za své zajmy. Tento výrozdění mužských zahráčil hlad. Nebylo co jísti, válka musela vzít konec. Vedenou války se kamik prokatili, anž by lidé věděli kam.

Kežským, kteří byli dluho na frontě, a nebo v zajetí, ošvihly se oči, a množí, kteří si toho celého pekelného dne všimali, přišli během doby, na jinší přesvědčení, se kterým se vrátili domů.

Jakmile se vrátili domů, a započalo své názory uplatňovati, započalo se na ně súčiti v kostele z karatekny, a navedené ženské uplatňovaly svá slova v rodinách ke svým mužům: "Ty musíš být opět takový, s tím přesvědčením, s jakým jsi byl před válkou."

Bud rád, že je prvníce, a že jsi přišel z války domů.

Kdyby jsi nesel do kostela, a ke zprovědi, co by s nás lidé řekli? Všichni by na nás v obci zanevídli, a nikdo by nám nechtěl v nicém pomoci." Anoži mužů agitaci žen vyslechli, skřípeli hlavy ženám pod sekně, a kráčeli opět po staré cestě svého života s předválečnými suchech.

To bylo všechno již psonováno od feudálů, kapitalistů, a církevní hiarchie. Až se muži z války vrátili, jak na ně zaučili. Nadarmo se nečekly, velmi často pastýřské listy.

Kdo v naší farnosti ženským nepocahel, držel se nové výškolenosti, kterou pro dobu války maturoval, velmi široko všechno pro válce přenášel.

1921.

V lednu zemřela Kubicka (Fróška) na č. 89.
která byla rozená v r. 1830.

Byla to poslední ženská v naší obci, která si dobie
pracovala robotní dobou, a mladým lidem měla
příhody z této doby vyprávěla.

Na Něčíně nad horními mlýnkami, uhořela
Klášvarová pilov, z neznámé příčiny.

Kač. 34. u Fr. Oannana zemřela stará pan. babka,
Marianna Faršová, která konala službu co " "
přes 50. let. Léčila též občany bylinami.

Starosta obce, a učitel Jos. Ševčík, chodili polem,
a zapnali každou parcele, role, čím obec ješt.
Tento soudpis byl velmi důkladníj.
Starostou obce l. s. František Ševčík.

Na hodinách započaly číselníky, os 24. hodin.

Oroňská vdova č. 36. postavila zelenou stodolu
na místě dřívější dřevěné staré.
Zemnický plac f. o. 45-50 Kč denně.

Jeden kg. psenice močky stojí 5 Kč.

Tento rok byl velmi suchý. Slouho nepršelo.
Voda ve studničkách se započala káli. Proto započali lidé studny prohlubovat, a zvětšovali.

Obec nechala fojtovce shodit k zvětšení, a prohlubovat, aby voda stačila pro horní konci dědiny. Dolní konci dědiny zásobovala studna obecne, naproti čísle 50, ke které přijížděli i ze Sprálova. Lidé se předjížděli ke studánkám když spíše.

Rok byl velmi suchý, ale obilí při mlatce
velmi dobrě sypano.

Pvalbí bylo toho roku v obci 13, všechny skoro s Lanšovackou.

V Pánu zesnulo 15. osob.

Dne 12. srpna v polecne za velkého jížního větru vypukl v německé dědině Veselé, za Dobšínalem hrozný požár, který v jedné hodině zničil 16 usedlostí. Uhořeli: 2 koni, 36 kusů hovězího dobytka, 6 kozy, 42 vepřů, a mnoho drobného. Kočí bylo viděti až z naší obce.

U měsíce máji zemřel v Jakubčovicích lovářník Emil Feltschik.

U dělníků na Sprálovskou, zůstává v dobrých vzpomínkách.

Pohřben jest na hřbitově v Odrách, a má kámen ze svého lomu co pomník.

Kurba hasičského sboru v Luboměři srp. 1921.
za velitele sboru Josefa Ondřejc, č. 10.

22. I. Příprava stříkačky ř. 100.
3. II. Příprava karavany řídící (babky) č. 34.
4. IV. Okrušové cvičení.
4. V. na cíhelní mý, sv. Floriána. (Hlédac.)
5. V. Soupis věžního vybavení členstva,
a signálové cvičení!
22. V. Zkouška stříkačky.
26. V. Na slavnost Božího Těla.
29. V. Přehlídka, cvičení se stříkačkou, poplach
na rozkaz ohn. jednatelce Bláhy z Jindřichova.
12. VI. Zkouška stříkačky.
19. VI. Poplach jednatelce Jana Karválka.
3. VII. Okrušové cvičení v Jindřichově.
- Opis ze zapisníku velitele sboru, Jos. Ondřejc.

Výnátek z proslovu
pána kaplana Aloise Hanzelky
při svěcení pomníku padlých,
v Leboři:

Slyšeli jsme, že po této válce
budeme mít na růzech ustálivo.
Slova válka skončila, srámy
ranních nejsou ještě ani začínají,
broci se všechny zbraně, na všech
stranách znovu. Nemí kličev
proto, přináší tento měr neprásel
od Boha, nýbrž od lidu.

Královská prohlášení: Kňovi ve Spálové
dávají svým věřícím na veřejnosti
že nesouhlasí s tím, co nás
legionáři, a větševé národa,
nám v zahraničí vydobyli.

• Naříkají ve svém niku o Habsburgy.

1922.

Povězení pomníku dne 24. IX. 1922.

Tém, kteří ve válce padli, postaven byl mezi číslem 10, ač. 70, na novém kamenném pomníku.

Pomník byl udělen v Odřích, u Erbla.

Za účasti mnoha lidí, byl pomník odhalen
Oláříkem Hanzelkou posvěcen. Proslov u pomníku
konal kaplan Alois Hanzelka, rodák z Kopřivnice.

Představené obce, starosta Fr. Léo č. 15.,
a horšinský Tomáš Klérlov č. 22., ukládali v buhlíčce
památky po padlých, do vykopané díry za pomník.

My, hudebnici, zahráli jíme při této slavnosti
písni: „Téde domov méj.“

V tomto roce vysel základ pro dřevěné lehových
naipoji půl kamenných zábravách. Tím nastal
u zábrav zjevný smutek.

Zděvodec, že na věži zůstal jen zvon emíráček pro válce,
kouplil obec zvon nový za 10. 513 Kč.

Na zvonu na návrat zpál. czechovních nápis:

Válka vrala 1916, lásky dala 1922.

Po povězení byl zvon od hanče na věž vylázen, za účasti
zámekáka Jos. Kočkáře, č. 1.

Zděvodec velkých větrů, bylo zapotřebí učítat věž
na hasičském skladisti nov sešení hadic, mnohem
nížší, poněvadž s ně větve kytval.

Narůstaly byly větrů shromáždě dívoké.

V tomto roce započal v naší obci hasičský sbor po nejprv představení divadla.

Kylek tak velká uroda zemáků, že 100 kg prodávali lidé za 8 Kč.

Sláma ještě ale velmi draží. Prodávala se v obci 100 kg. rámice cestové, 100 - 120 Kč.

Tisíc cementových lásek, stojí 1500 Kč.

Vstupné k lančním zábavám 5 Kč.

Staré zvykové beroucí, a dědičné vyprávění původ z minulosti zemáků.

Na programě ještě články nových českých knih, a půhodky ze světové války.

Z toho, co vyprávějí dnes li staré, kopí si ti mladí jen poměšky.

Polo zavření, staré raději mléč, a nechávají přednost mladým městským.

V tomto roce zemřel hostinský Tomáš Klečka č. 22.

Byl jiz krátce dobe na odpočinku ve řednicce.

jeho mrkvé tělo doprovázeli cestou na hřbitov dva kněží, p. Lazar Sládeček, a p. kaplan Alois Hanzelka.

Tomáš Klečka byl zbožný, a životem vorný katolík ařem.

Časloceřib si, aby chom ho s ēichou vzpomínali.

Kaplnkářská: P. František nemá na světě
na zájmu lidí pokoj.

16.

U Rožmberce načerence byla rozbitá sňka P. František.
Kaplan Hanzelka ukazoval s dojemnou mi slovy rozbitou
sňku věřicům, v kostele ve Spálově s kouzlenky, což vzbudilo
velký rozruch ve farnosti mezi lidem.

Vyprávilo se procesí ze Spálovu s knězem, a s hecboce
ke Rožmberce, a dalej kam sňku novace.

U Rožmberky se modlili i za pachatele činu.

Zajímavé bylo, že všeobecné prodeření
bylo na sledovance osoby, které neměla na tom
více žádající podíl, což se teprve přeději objasnilo.

Na prvních duchovních, založena byla ve Spálově dne 4.6.922.
Sídelní jednota "Orla". Členové byli v m. i. Luboměře

jako z rodiny Králové č. 20. Římskokatolický biskupové č. 40; a z č. 66.
Toto rok byl poříben v naší obci obeseny, starciček
Tomáš Bráz d. č. 72. dle starého barbarského zvyku.

Bráz se v ledomyslnosti oběsil ve chlévě
u J. L. na č. 28, kde nocoval.

K poříbení na obecní číhaty se namaneil F. U. č. 27.,
a F. K. č. 56. Naložili starce na sánky, a láhli ho
k hrobu č. 22. Tam propustili penize které nebožtík
u sebe měl. Potom ještě s posměšky k mánice.

Po vykopání hrabce proti dveřím mánice, horzena
bylco mrtvolu do hrabce (bez rukve) a hrázena na mrtvolu
hradec zmrzlé hlíny, které blockly o stádce tvář
nebožtíka.

Hrob byl jen tak hleboký, že rohová mohyla byla mrtvolu
hlínou zůstala.

Všichni věřící s lásku činu souhlasili, jin se prokročit
proklamován tento čin za hmyc, a barbáře.

V. Lima 94, Klim. Lima 81, kdo s posměšky přihlížel?

1923.

Až do toho roku hráli dědince mezeikanti svobodně.

Pokud v každé dědině byla nějaká banda mezeikantů.

Hráli chodily i jinde po dědincích z kde dědinci, kteří byli vychováni.

V tomto roce působení nařízení že mezeikanti musí být organizování, a dokonce dorlo, že mezi nimi ohlášenost žádostí.

Tedy i z těch dědincových mezeikantů se odvázel někdo křisti. Příčinou byly též věci, že měl ve své monarchii na dědincích mezeikanty, ale nikdy nic protich nechtěl. Nechal jim k radošosti oplnoe svobody.

V březnu byli ve Spálově sv. mire. Učarost věřících prosluchovat slovo boží z iší členů hovary řehova ježíšova, bylou v kostele ve Spálově věry velká.

Příčinou; jeho jednou děti měl, proč o něj nedokáže, a t. d. z iší věřících jenom jačel.

Leto se pracovalo na poli již v měsíci března. V před květnu přišel ale takový mír, že zeměsky omrzly. V létě byla velká větra, ale věty bez broušek.

Ve spálovském kostele vyhlášena byla svoboda vyučování mís ve stolicích.

P. farář Ol. Kyselák s karatek ohlásil, že místa v kostele se více prodejnosti nebudou, a že si mísce sedmousti křížů, kdo dříve do kostela půjde. Dříve komec tak nebyl. Kdo místo ve stolici neměl koupeno, musel na kostele státi, nebo klečeti. Křížů měl své místo označeno na stolici, plechovou tabulkou se jménem.

↑ Leboměře se z měst v kostele neplasilo.
Stolice byly, když na číška domovní rozděleny.

Do stolic po levé straně v kostele, chodili vesedlice
z velké strany dědiny. Do první stolice & lidé
z fojství č. 22.

Do stolic po pravé straně, chodivale vesedlice z malé
strany dědiny. Do první stolice, procházej se sedlákem
grunku č. 2.

Některé rodiny si zachovávají dědicné svá místa
do dnešního dne.

Pošepem překládáním nových veselostí, se učívání
míst ve stolicích proměnilo.

↑ Hromicích odesla do kláštera v Přerově, z naší obce,
svobodná dívka, Marie Honýšová č. 52. za klášternu
se slíčkou.

↑ Poze zemřel ministr financí Dr. Rášin, který byl
za jakéhokolik komunisty smrtelně postřelen.

Že žijeme s našími sousedy Řemicí v přátelství, jest
důkazem to, že my mezikantci z Leboměře, byli jimi
vyhrušivali Josefem v Lindavě, a do téže tam
byli obslouženi.

↑ Hospodě notil Jan Wagner, s účitem Polovským
psír: Die Wache, am Rein.

Dne 16. června, měli jíme obecné volby. Př. Lev č. 15, zvolen byl skále za starostou obce, a j. Pešek č. 64, a j. Pešek č. 2. za radní.

Volba se provedla v rále na č. 22., křížkovou cestou, kterou si starosta Př. Lev, s jos. Peškem č. 64, kajně nalicel.

U některých závodců začíná nezaměstnanost, což vzbuzuje mezi dělníky rozech.

Ceny: 1.kg. okurké, stojí 150Kč.
" " krušek .. 1.- "

Cementové lžíčky: 1000 kuseč, 750Kč. Nejvíce se dováží od Šáverky z Lipníka.

Selata: 1, práz pø 500-900Kč. v Hrenicích na Lhesc.
Kmeny na pravížku, za 1.kg. živé váhy, 10-13Kč.

První měsíč napadl 19. listopadu.

Kaníčských mňátku bylo 11. Pohřběl lež 11.

V době sv. misijní byl v naší farnosti velký ruch.
Z návodu kněží na faře, naložili ti zbožnější lidé
na ty katolíky chladníc, aby se zúčastnili sv. misijní
a vykonali sv. povědi.

Soused František Kubica č. 50. měl v najmoc ve sedničce
technika Sovička se svou rodinou, když k němu přišel
mnoho nedříel. Chudák Kubica, cícholiv byl člověk dobrý,
pohrozil Sovičkovi, jestli nepřijde na sv. misi, že mu vyrovná
svatým.

1024.

Rok započal dosti z vesela. Pořádány jsou plese, které jsou často navštěvovány.

V neděli končinovce přišli han. žábaře hudebnici a vybrali jen 160Kč.

V úterý přišali hasiči, ti vybrali 500Kč. Žde vidno, že občané hasičem přejí.

Dne 3. III. ženil se po II. měs. křestní, vodovec Jos. Kreib, č. 100. s Leopoldynou Lestkovou, č. 64.

U Parek byl přepaden, a smrtelně poškozen miskář Václav Peleš. Zemkal v krvi bez vědomé ležet. Pachatelem byl jeden muž, z Božkova.

Obec provolala na ob. pozemek para. č. 153. na výměře 80^om. Františkovi Říkovi z č. 92. vystavili obytný domek. (107.)

Cihlu ke stavbě dodával f. c. Emile Grunes, ze své cihelny u Božímecky na Štělkách.

V červnu navštívili svým nájezdem město Humpolec prezident Tomáš Masaryk. Učastníky byly této slavnosti i školní děti z naší obce, se kterými přijedoucími.

Dopravid nemá obec, kromě školy, ani stálou věžku. Tedy ale zákonem budoce rakové obce donuceny si vlajky koupiti, a nečekati na znovu vzniknoucí rakouské monarchie.

Toho roku bylo zkaženo stromoviací císaře Františka Josefa I. které bylo v jubilejním roce 1898. pro obec skanách cestu v obci nadřazeno a od Tomáše Klále č. 22. pojmenováno.

V tomto roce povolil starosta obce Fr. Lásček č. 15. občánům strom který někomec líni vykáceli, a obecným stromem nadali.

Tímto rozkazem přišlo mnoho javorek, jířábič i bříz na dědině vykáceli, a místo získalo právě.

Jednou slavnostě stromy nadali, a dneze hanebně stromy v plném vrcholu kácí.

U kněží ř. k. církve začíná se projevovali vlažnost, dokonce i nenávist k naší nové čs. demokratické republice. Věřící si toho dobře všimají, a kritizují ve řečích kněžstva.

V obci byla založena soc. dem. strana dělnická.
Zakladateli byli: rodina Keebicová č. 3,
a " Andrejová č. 58.

Hortinskému Karlu Andrejovi, povolil obecní výbor veřejně prodávat kořalky ve svém hostinci č. 10. Dopravid směl prodávat jen v exponenčních láhvích lichoviny, kterážto nevolnost se ze zásluh láhla na hospodaře č. 10; od r. 1896; aby založené horsy.

V tomto roce započali neprávě náří samostatnosti zavíhati hlavy. Taž doposud byl na vesnicích klid.

Jakmile se ale započaly zavídati prob. organizace i na vesnicích, a započalo kněžstvo se svým nárorem vycházeni z fář mezi lidé, ke započal základní klid, a lásky k u slobodě kvasici.

Kněžstvo u nás ohlašovalo přímo s karatekny, které noviny nemají věřící číšky například "Nový lid", a kladle časopisy přímo na stolice lidem v kostele, které vdebírali mají.

Nemali jíž, že byla válka světová, jest věho žádost. V obchodech jest zboží protiěbného vlast.

Lomy: 100 kg. ovsy = 115 Kč.

" " uhlí = 36. "

" " zemák = 50-60 Kč.

" " ječmen = 180-200 Kč.

100 kusů cihel = 28 Kč. (ve Správce.)

1 kg. semené ječele = 15 Kč.

1 kg. okeurků = 0.70 Kč.

čbyz rohliky = 1 Kč.

1025.

Nový rok máme letos úplně bez sněhu.

Pána Josefa č. 87. (musec) pracoval co dva až v Ondřejském lese. Při snykání dřeva ochranno mne bylo stěrovo od železáka. Byl donesén domů, a 5. I. odesazen do nemocnice. Po operaci dovržen domů, a dne 11. I. zemřel. Byl 51. roků starý.

Dne 15. I. vyhořel na Novákové v noci větrák, tak zvaný „lečší větrák“.

Majitelem ještě mužský z Šané, jmenem Sedláček, ten si ho ani sám zapálil.

Chalupce, která stojí u větráku koupil od Sedláčka, Soviáka. Při odklizení kamenej ze základu poč shroubeným větrákem, naložili pracovníci zlatý prsten.

Adolf Andrej č. 58, a syn František, pak Antonín Šádler č. 61. legionář, ohlášené byli v kostele s kazatelnou, že vyskepují z římsko-katolické církve.

To bylo řeči, jakoby nevím co byvali tito lidé provedeli. Skoro celá dědična na ně zanevěřila.

Z rodiny Řebicové č. 3. vystoupili křesťanští členové jíž dřeve. Nebyvají přímo doma, proto nejde lidé křídly děti na rameně.

Dne 5. II. vyhořela z neznámé příčiny usedlost Kloise Řeka č. 11. Požár vybuchl veser, poč poledne.

Dne 16. II. volal starosta obce Fr. Šeřík 15. členu obecního výboru, do ob. kanceláře na č. 15., a ornánil, že došlo z fary náruzení, abychom učeli na hřbitově místu pro pohřbívání jinovérce. Nejlepší bude, když tam pojedeme, a místo uříme.

Nás hřbitově se debatovalo, jak by se větší měla projednati.

Starosta obce nechal na rozhodnutí členů ob. výboru.

Racní žos. Král č. 83. jako horlivý lidovec pravil:

Ondřej již oboho kulhat nebude, a já ho tady vedle sebe nechci!

Ostatní byli cestě klidní. Po celém uvážování, přistoupeno bylo k tomu, aby bylo místo k pohřbívání jinovérce vedle zdi po bokou kostela od severní strany.

Příčemž řík získalo, a protokolárně zapsáno bylo.

Gnozí občané, jako fanatikové, započali se na ty, které z římské vystoupili, jak jen mohli, mstili.

An. Farda musel odstranit svou výkladní skříň se římským obchodcem př. Freeslerové č. 81., které bylo ohroženo, jestli by k. skříni někdo boho, bude u svého obchodce hřešiti, přestanoucí k ní do obchodu choditi.

Farda přestěhoval výkladní skříň do zahrady př. Karoliny Šenckové č. 27., a upravil ji na svou sloužbu. Stni kam neměl kalo skřín pokoj. V noci z 21. na 22. února klerik dřebelník, který nepřeje chudáku žít sloužby uřízel.

Primer židov žingra, se říčemi sloji visel v klidné na kůlně u cesty, stavěný č. 81. mnoho rокů. To mělo klikt. Jen firmě legionáře třb. Farda nemohli občané vykřekti, kteří se lekal i vět. člena ob. výboru

Antonína Horáka č. 104, když vede na pole jel. Počo můsela zmizet.

Díly obecních masvin, byly secházečem pronajaty na dobu 15. rokce, pro dřevníky, že každý musí svéj díl srovnati. Umereno ob. záskupitelskem, 25. března.

Dne 26. IV. byla konání zábava Náv. jednoty, s velmi mizernoučkou návštěvou. Pořádalo-li v Leboňově něco Náv. jednotka dopadne to všechny uboze. Jinak by to klaplo, kdyby pořádal konání zábavy p. farář. To by jistě přeskočil každou starou robku.

Jednou pokrokovým občanem, majícím dějiny národa českého, a jeho nepřatele z minulosti, odmítl posílat děti na hodiny ř. kat. knězem, Ignácem Řebicem, č. 3.

Dne 23. VI. rozhodl se mi poslat Žofka, za Františka Klerka č. 99.

Dne 22. VIII. byl jsem na kole na Velehradě, a u svatého Richarda v Koryčanech.

Nikomu nedoporučují jízdu na kole tak daleko.

Na selský grumb č. 33, kde mnoho roků seděl rod Kralíků s předkem Tomášem, přesunil se letos ze Spálova Fr. Jíkel.

Dodal nařízení, že školu německou v Lindavě dovoleno jest českým dětem navštěvovat pouze těm, kteří mají matku německé národnosti, a nebo až pro dobu provinčního navštěvování školy české.

Dne 24. IX. byl ve Špálově pohřeb, uvědomělého vlastence mládežence Fr. Hernera, který byl přeslenečníkem církve československé.

Kněz přijel z Drahotic. Kerekanli byly k pohřbu napraveny a na poslední chvíly, na výhrožku k. k. fanatiků, byly uzené výpovědi.

Soudruhové nebožtíků chtěli při pohřbu zvoniti, ale p. farář Ota Kyselák, nechal věz uzamčili, a klíče na faru donesli.

Bylo běhání sem, tam a všechno bezvýsledné.

Pan farář Sečaláček provil: Nebehejte, nechte p. faráře byti. Nebožtík prolezí i bez zvonění.

Na hřbitově bylo účastno četného lidu, a při proslovu bylo řeceno všem přítomným: Bohu ješt nad všemi jen jeden.

Narodoucí započala osobní auto doprava Polička - Hranice.
z Poličky do Hranic platí se z 1. osoby, 7 Kč.
z Olšovce " " " " " 3. ".

Dne 30. X. otevřel v nově postaveném domku č. 107. krespařský obchod, Fr. Řík, rodiák zc. 92.

Lekos ješt má poli mnoho myší, ale žádných housenek.

Dne 15. XI. byly volby do Národního shromáždění a senátu.

Leebornův: 88.hl. ~~české republikáni~~

158. " " lidovci

74 " " soci. dem.

9. " " živnostníci

2 " " národní demokr.

3. " " čestní soci.

1. " " národně německých zemědělců.

V listopadu započalo fungování ve Spálovce první Radio.

Předal si ho p. Dr. Leopold Horaček. Byla to velká novinka.

Z důvodu, že naši lidé (Česi) znevěřovali státní svátek 28. října práci, dorčel letos příkaz, kdo bude na den 28. X. pracovat, bude pokutován.

Zde vidno, jaké povozumení mají naši lidé, k našim mladým, svobodné, české republice.

Svátek sv. Václava, byl v naší farnosti letos pojednáván mnoha.

Konečně se k tomu p. duchovní rozmýšlel, a když i hřeboce nší svátku udelal.

Náme v naší obci toho času:

26. říjnov., 6. řidovců,

Koni	—	34.	
Mlaciček se žentoury	,	48.	
" " řečník		5.	
Větrních motorů		3.	č. oč. 22, 10, 40, a 41
Větrák	—	1.	č. oč. 97.
Kováři		2.	" 73, 49.
Stolaři		2.	" 39, 32,
Krejčů		3.	" 35, 21,
Ševci		3.	" 98, 85,
Přistopkáři		2.	" 69, 5,
Stříbrník zbož. obch.		2.	" 61, 37,
Káleni se vejci	" "	2.	" 82, 78,
Kupeciški	" "	2.	" 81, 49.
Zámečník	" "	1	" 1.
Holář	" "	1.	" 81.
Horníci		2.	" 22, 10.

Mléko se vozí do mlékárny ve Spálově.

1926.

V zimní době, pro pobavení občanů přiřadují se v obci divadla.

Divadla přiřadují f. č. v naší obci Kar. Jeamola se sbor. hanáckým společně.

Jest mnoho občanů, kteří si na divadla políkají, a udívají se na herce divadla.

Za herce mládež ráda jede, všecky kdy, kteří se nechávají rádi vidiči.

U nás se hrají většinou zamilované kolekty.

Máme v obci opět něco nového. Ant. Kártex č. 61. přiřadil si stroj, kdy plstěné pneusoch. Tovární výrobě svouá bude moc konkurovat.

Vdova Žofie Riskepová, selka č. 40. koupila si benzínový motor. Jest to první motor v obci. Až doposud mlatila ženourem.

Konečně nařídila náš vlastní ministr německým, že i v německých obcích, a městech, musí mít kafiky, a hostince když české nápis.

Doposud byly všecky u Němců jen německé nápis, dojem - že jinde v Německu, a nikoliv v Č. republike.

V květnu byla slavnost 50ti letého jubilea, trvaná v závoďi Tělschekových v Jakubčovicích.

Na hostinci byli pozvání i dělnici z Leboře, i s dětmi. Slavnost se odvájela v češtině německém.

Už letošní dobu započalo neúcené placení na starobní pojistění. Chťej nechťej, platit musíš. Zdažli něco někdy dostaneš, jest ve hvezdách.

Ladislav Démel Správce č. 3. pořídil si první velké nákladní auto.

V neděli vozí i poctivky ze Správce na sv. Hostýn, za poplatek 16 Kč.

Na stěně sedmický greenlee č. 36. majitelky vodovody Dránesové, udelel jsem z malého znaku barona Žávise, práva na Správce. Dřívější znak byl podobný.

Kdož nemůže říci, z jaké příčiny byly znaky barona Žávise, na stěně císařství toto dárky.

Letos se provozovaly obecní role na 6. rokce. Bylo při tom mnoho kříku, a hecáků. Káčov chloučák se bránil, aby mohl žít, ačkoliv čistý zásk z těchto pozemků ještě působí.

Pecáci mají z toho překelnou radost, když se chudoba v soestu chleba bije, a obecní přípravky plati.

Dobrovolnou práci zvěšují občané Správčí prostřednictví u kály P. Karla.

Pohaven ještě kam stál nový, kamenný, kříž. Ke zvěšení místa vybral větce, správ. p. farář Ondřej Kyselecký.

Ubytalem paninském dvore na č. 1, otevřel Josef Kočík nový krepsářský obchod.

Agenti balametí lid s různými lisy, a mnoho občanů nachytají.

Mezi kostelem, a číslem 74. byla zasypaná velká kázeň, a místo určeno pro římskou evangeličku.

Do kázeňe navedena byla hlinová hřbitovní, která zbyvala při kopání, a zasypaní hrobce.

U kázeňe jsou tedy spráchnivé lisy, s hlinovou smichancí lítou, na nich nebožítko.

Kázeň postala v době stavby kostela.

"Konečně letos pronejpu, začínají občané světlu statné
vátek 28. říjen. Svatí tv proto, poněvadž se bojuje kresťan.
Klerikálové nechlejí o ten živý svět republiku naši
zrušit. Prudě proti ní kací jen mohové. Zpívali by
Theodorem Laudemius, kdyby se vrátilo Rakousko.

Nejsposekakové všeude,
ale Spálovsko ještě na prvním místě.
Filiocvičná jednota Sokol ve Spálově, má na sobě
lžícký úkol.

Latos byl v naší obci velmi čilý stavební rech.

Pedlák Fr. Lév č. 15. postavil novou sedničku na novém
místě. Zednice, Polýni a č. 68.

Fr. Hájek č. 103. postavil novou sedničku na novém
místě. Zednice, já, a Kl. Ambrož č. 89.

Fr. Jákel č. 33. postavil novou sedničku na místě
bývalé zahrádky. Zednice, Ořešany
a Kaltinova.

Jos. Král č. 83. načastavil na stavění prochody.
Zednice: já, Kl. Ambrož č. 89., a Polýni, č. 68.

Jos. Peštek č. 2. postavil záďovou stodole na místě
staré dřevěné.

Jos. Lév č. 28. postavil stodole, na místě staré dřevěné,
kterou měla pilíře zdi.

Kich. Ambrož č. 48. postavil dřevěnou stodole, na místě
staré dřevěné.

Fedorich Lév č. 29. Postavil záďovou novou, na místě
staré dřevěné se zdi vymíti pilíři.

Klement Ambrož č. 89. postavil stodole novou, na
obecním místě.

V neděli 21.XI. byl schůze občanů v hrozdě u Kálie č. 22.
při kteréžto schůzi prozvával starosta obce
Fr. Léš č. 15. Kotěně, které bylo zabaveno
jednomu chudáku z Valach, četnicem.

Ochotnuto bylo: paprika 30.Kč.

pepř 15. "

svrnce 8. "

zázvor 4. "

míškatové řísky 5. "

Občané říkají, že měli četníci nechat chudáka
napokoji, a nebrati mu vše, se kterým se živí.

V listopadu býaly v noci velké věty, až tašky se shléch
padaly.

Na Klokočovskou se zakládá na pravém, novém čerkov
stoloni.

Z naší obce si tam stave novou usedlost Fr. Léher, z č. 109.

Komici v Klokočově, jichž nad zakládání české Kolonie
velmi rozhněvaní. Říkají, že ještě dříve chudobného lidu
v Klokočově, kterež by měli o pravý prozemek zíjem.

JK

roku 1926 vyučovala křížkovou jen dobré ve škole v naší obci učitelka Jaromíra Karlicková.

Byla to učitelka dobrá.

Že byla bezvýznamná, s dětmi se před vyučováním, a po vyučování, ve škole nemodlila, byla u lidu v Luboměři v nemilosti.

Dřícela se toho, že nemá nikde psano, že se musí v době vyučování s dětmi ve škole modlit.

Samo sebou se rozumí že naši lidé si slézovali u p. faráře Ol. Kyseláka ve Spálově, že v Luboměři vyučuje děti ve škole učitelka bezvýznamná která se s dětmi nemodlí, to přece tak nemůže být.

Pán farář přišel colou toho věc prozradil. Usměšeno bylo s učitelskem na tom, že školní děti se mohou 5 minut před vyučováním popomodlit bez učitele. Na tom zustalo, ale dlouho to netrvalo.

Učitelka Karlicková byla přesázená mezi lid pokrovější. Co si v Luboměři při odchodu myslila, nevím, ale znělo to asi tak: „Blahoslavení chudí duchem, neboť jejich je království nebeské.“

V Luboměři není žájem u lidu na tom, jak učitel děti ve škole učí, hlavně jest, když se učitel ve škole s dětmi modlí.

Upomínám svého učitele Vilibalda Ševčíka, který kromě probuznosti domácí, byl nucený se modlit dopoledne před vyučováním, modlitbu před vyučováním, a během nás. Po vyučování, modlitbu po vyučování a během nás. Dopoledne při vyučování II. třídy, bylo to samé. Při modlitbě stál tváří ke školákům na podium. Ruce měl složeny, a vypadal jako Kristus. Ducha měl v sobě kuriózního, ale strachy vytípěl dost.

Nelký upečet:

Učitelka na městečku Jaromíra Karlicková 1949 - 1953.
Učitelka " " " " " 1953 - 1957.

Nelký Jaroslava Valentyne je spisovatelka ve Velkém Újezdce

1914 - 1933.

O. Šimák a jeho domní modlení
dle měbe přijíti mužel.

Vzdychám po domní časťji
modlitb, neboť p. farář mafouse.

O. Mík.

1927.

Hromitba zvěře jest letos provozována za 1260Kč. celkem.

Pоловice hromby mají naši občané.

Kněžská fara jest letos provozována po 20. Kč.

Obec má své hřiště, a listonoskův koná v obci
Vánoční slib č. 62. Na hřiště čili hřištěho, platí
se ročně z každého člena 7.80.Kč.

Občané proti tomu boubotají z toto není správné. Platit
se má ale možnosti, neboť hočnosť bude.

Leher Fr. prodal Ondřejovi Žirkupovi č. 71, svou veselost č. 49.
a odstěhoval se do Klokočova, na novou založenou českou
Kolonii.

T k nám do vesnice přišla močka, když mohli si snažit
pusteny. Což doprovázelo u nás zvykem nebylo.

Když rok byvala v končinové išíký, měla svatá v Lehoměři
na Páterce půstli i Heltínovští. Po měsíci sr. započala
hned končinová zábava, kteroužto zábavu zahajovali
obyčejně veselé muži z Heltínova.

Letos měla svatá nebyla, a veselost je žádáci vyměla.
Měsíci sr. v išíký končinové, platili hodnotu z čísla 22.,
ale dřívějšího, starého zvyku.

Obec zvýšila cenu stavebních mís, m² ze 2. Kč. na 5 Kč.

Kominář k nám dochází z Polštáku, jménem Kreuker,
a platí se mu měsíčně 150 Kč.

Lena: 100 kg. říč stojí 225 Kč.
" " žita " 220 ".

Buchtý máme teď lacinější nežli chleba.

josef Mik, Nový Dvůr č. 77. postavil si v dědinečku
do výměnky nový domek, č. 110. proti č. 22, kde
byly staré fojtovské stodoly.
Pozemek si koupil od bratra Aloise Mikov č. 23.

Latos byla jmenována ve Šmechřicích v pondělí, reprezentační
kanciře zábava, což u nás na ten den nikdy nebyvalo.
Návštěva byla velká, ičebž že staré robky budešlovaly.

Latos ještě bude pravě 150. rokem, kdy nás předkové
postavili nám nás dnešní chrám Páně, m. Vávřince,
u nás obci.

Stěli z toho velkou radost, a světivali den m. Vávřince
více než kdy.

V městech přestali jezditi fiátky. Neslojí již k dispozici
na náměstích. Stojí tam již cesta.

Hrdlivé katolíci v obci se semkli, a založeli spolek
jak zvaný Lidskovo shance. Brány pekelné ji
nepřemohou.

Jedeme-li od kostela po silnici k Bojchlovci, stál od r. 1845. na Lindavské od silnice vpravo, větrák, který letos shořel. Majitelem byl Skřehot.

Občané Leboměře, a Heltinova, koupili pro nás kostel
2. nové zvony z Brna, za cenu 12. 345 Kč.
Větší zvon váží 300 kg. a má nápis:

Užubilejném roce bylo hledadějském
827 - 1927. Darovali R. k. obce Leboměře a Heltinov.
Nezhyne rod jenž věří meustane, dědičků obce
zachovej nám Páne!

Ten menší zvon 65 kg. leží, má nápis: K blážkemuv jubileu
svato Václavskému 929 - 1929.
Věnovali R. k. obci Leboměře a Heltinova, sv. Václave
necoj zahynutí nám ne budoucim.

Uzáncamejší nápis by byl s připomínkou na 150 leté letoš
výročí vystavení kostela: 1777 - 1927.

Páni duchovní na farě ve Frálovi, mohli když ani do pramětní
knihy nahlížet.

Zvony byly posvěceny, a na věž kostela vytázeny v kralé hradu.
Vertice se sesle dřs. o. Q. hod. u školy. Zároveň i hanický sbor,
jednota Orla Frálova, a Leboměře. Zvony byly naloženy na
novém zeleno nažlěném vozce, a ověnčeny. Přivedl je
ke kostelu s doprovodem hudby, a kříže. Věz se zvony
káhlí dva koni.

U kostela provětil zvony p. farář Oldřich Kyselek. Proslav konal
kaplan Štefan Hercik. Po slibu mše sv. byly zvony na věž dány.
Po mši sv. udělil p. farář požehnání s monikandí, což již
mnoho roků v Leboměři nebylo.

Dopoledne bylo opět sr. pojehnání, a při pojehnání se razilo školy, a vodchovci s hezabce na zahradu Josefa Křížpala, č. 13. Tam se konala veselice.

Vечer byla hlučná tanecní zábava v sále u Krejlo č. 22.

Tím byla slavnost svěcení zvonce ukončena.

Letoš nám nedala příroda žádajících boreček, čili jahodítek.

V říjnu byly obecné volby. Za starostku obce byl zvolen Josef Krejčí č. 83.

Ovoce se uvařilo letoš málo. V Hranicích stojí 1 kg. jablka 150 Kč, švestek, za 3-4 Kč.

Pválek sr. Václava se u nás vělí. Němce veselé na tento den praceje.

Při homov dne 23. října, zastřelil škeleci Fr. Sváncer na díle Žirkupovém na Sečné v lese, divokou svini. Škůlka cílky 120 m.

Nad školními se radoval svěc Týbler z č. 85.

Dne 10. x. prohlížel jsem si znak rybíře z Scherze bývalého pána na Správově, a obnovitele Hallinova.

Třetí znak ještě v Zárnově v příliš u vjezdu do dvora při kresadlosti č. 1. majikle Seidlera.

Zárnovka ta byla původně pánským domem.

Třetí znak ještě na hranici v lese ve Polgreenku u Nečínov, mezi pánským Politán - Smálou.

Lelos ještě velká potříba o vodce. Kocandaře jereď až k nám pro vodu. Přešel průvazá, ale země nemamokne.

Obecních přírůstek v naší obci t.č. nemáme.

Pronajatý obecní pozemek vynese ročně 7683 Kč.

Aby se vědělo co se ve světě děje, jsem každý den v obchodech na čísle 81. naprodaj "Korecké noviny".

Od lohotoku roku ještě majitelem č. fl. rodina Kočářova z Nov. Dvora, z č. 56.

Indraj Riskep chalepce prodal, a koupil si č. 49. ve dvoře.

Dne 18. XI. byli naši hanči v Lindavě při požáru stodoly, selky Dreiseillové, (první selkací usedlost v lesoch) v Lindavě doprovádě hanči nejsou.

Za 3 kg. mouky, mořín obaržek u nás v obchodě bouchník chleba, s doplňkem 160 Kč.

V prosinci uhovalo lehce zima tak, že i zimostálci od severu k nám přiletěli.

U Skály P. Karie byl lebos vykácen smrkový les, přímo nad hospodou. Po kopci bylo udečkáno zábradlí aby některý strom nesel do budovy.

Při schůzce obecního výborec, užívá při řeči starosta Fr. Hejč, č. 15. slov: Šokempak. To známená, všechno dohromady.

Vc. Sýrlovice při ranní mši sv. byly křídou neoděli
15-20 ženských u sv. přijímání. Mužský jeden, vob. Fr. Pola.

První Radio pro poslech, si zdejší v naší obci J. K. Kral č. 22.
Jest to v naší obci obdivuhodná novinka.

Zajímavé vyprávění o dceři pro Vendelinu Kočářovou
v Novém Dvoře č. 75.

Hilpersdorf byla při velká dedina. Po jejím zániku
město ně, postaveno byla Linceau, a Halkinov.

Luboměřští hasiči nebyli letos ve Sýrlovice na vzkříšení,
ani při slavnosti Božího Těla.

Nekteré členové jsou té zásady, že spolek hasičů není
założen pro oslavu církevní, nýbrž pro ochranu občanů
proti požáru.

1928.

Kájovská obec se t.č. brání tomu, aby cizí osoba nemohla v obci domovské právo.

Chudobné rodiny nadělají obyčejně obcím mnoho výloh.

U Klokočově zemřelo pí. Rendýskové dítě. Rendýsková ještě ze Spálova, a přála si pohřeb s českým zpěvem. Pozvala si k pohřbu varhanika Ant. Simuze ze Spálova.

Tby nemohl varhaník hráti na varhanech, dobré je Klokočovský varhaník učiněl.

Simus odbyl obřad bez varhan.

U obecní skale v Ležním ještě pracovní reech. Dva muži lámou kamenní mají od 1 m. 12 Kč. Šest osob klepe štěrk, a mají kůž 12 Kč od 1 m. Obec dostává z jednoho meče, 2 Kč.

Z důvodu rozmožené liskev, mixí i u nás naše staré nářečí mene lidem v obci.

Od r. 1900, stala se u nás již velká změna v lidové mluvě.

Lindavající vyprávějí, že spisy, které byly nalezeny při opravě kostela ve věži zvonice, byly již úplně zkráceny.

P. říček Zbořil započal světci mladceky ve zpěvu.

Začínal, že ten řev u kameňích žábarů, musí zde přestati.

U našem kraji začíná se vyskytovat noví hověč "ondastry", o kterých nebylo u nás do poslední slechty.

Dne 26. II. měl p. farář Ořeřich Kyselík v Leboři v kostele na kázání kato slova: Buďte si jisti, že zato, že se u nás v posti pojídají fahečné zábavy, naše vlast i národ, jedenkráté splácou.

Mezi Polštárem, a Olšovcem, v lese na silnici, začleněn byl zákeřně řečník Poličenský, z Hranic.

Na trati Sprálov - Hranice, započalo pravidelné denní autobusové spojení, které provádí Sestek, Sprálov.

Obec nechala opravili kostel z venku. Věž byla již velmi odvádána. Opravce provedl zední místek Adolf Sindler z Polštáku.

Při té příležitosti otevřel jsem věžní schránku nad hlavním vchodem kostela, která má v předním znaku mince na Sprálově rodu ze živise.

V schránce nebylo nic, kromě několika mincí.

Schránku tam nadarmo nedali. Když zato, že při spravě věže v r. 1894, kterou prováděl stavitec Tögel z Polštáku, schránku kamik vyráběval.

I promoci p. faristy byr. Fr. Léva č. 15., a Jos. Krále č. 22., vložil jsem tam moje památky písmanosti, pro bědozdravost.

Příkopek ke schránce ještě pod klenbičkou nad schránkou.

Není zapotřebí, cely kámen se znaky vykáhovat.

Včerá, a vyminkářka Marie Šlerlová č. 22. byla
letos na procházce v Lebedech. Přivedla si odkládka
mnoha zbožných díjem.

Na pozemku Hilpersdorfském stojí dnes Nový Dvůr,
a Hallinov, uctívají z obou stran svého prarodnaře Sv. Trojice.

Dne 26. VIII. bylo v naší obci ponejprve ubytováno, čs. vojsko,
které pochodovalo k Nov. Jičínu.

Dne 2. IX. bylo ve Spálově odhalení pomníku padlých
ve válce světové. Hlavní prostor měl p. řečitel
Jordán z Jindřichova.

Mluv. mr. sloužil ve pomníku p. farář Ol. Kyselák.

Dne 26. IX. vyhořela ve Spálově chalupa Jana Hajchla,
č. 68. Kocanda. Zapsalit to neopahnosti při zakládání listonos
z Lubomíře Karlem Kral, č. 62.

Lindavský mlýnář Fröhola, kleremus shořel. "Věček"
koupil si věhřík na Spálovské. Svého "a převzal ho
rozdělen, na místo správního, na Lindavsko.

Faráři dostali očistky zvýšený plac, proto se ve Spálově
při večerním pravidle k oslavě 28. října, i zvonilo.

Dne 18. XI. byla ve Spálově, v nově postaveném rámle
u Somréi č. 61. květní kanciňská zábava.

Ve Spálově nad Kocandovou postavena byla velká
stolářská dílna, pro firmu Kamence, a Tádov.

Padislav Demel č. 3. postavil parní pilu.

Už Spálovce na Romanovské zakládání ještě nová část Spálova. Letos tam byly postaveny dva obytné domky, jménem seadáka Romanovského, který byl v I. polovici 17. století nejen před manskou vichností opustili Spálov, přičemž opět do praměti lidu.

V Liboměři bylo letos postaveno nové hasičské skladiste na novém místě. Stavěli jme ho k zemniči: já, kolega Klement Šimbróž č. 82. a Polyni, č. 68.

Stará hasičská šopra, která stála na hrázi u rybníka od r. 1876, byla rozebrána. Lihla uprostředna při stavbě skladiste nového.

Stará tak zvaná hasičská šopra, byla zdemena, a měla dva vjezdy, a nad nimi dřevěnou věž ke susení hadice.

Občané zacírají si výměny spálovských kněží.
Na politické schizce říkají, až do Liboměře pěšky.
K výkonu měs. se nechají na výlohy obce, v kočárech voziti.

Letos zmínilo v naší obci 8. osob. Činnost dětí se narodila. Prorim, slavný přívěstek, ale nikdo s něj nestojí.

Na 1/2 katastru naší obce na kterém mají horušku zvěře naši občané, odstíleno letos bylo: 10 kusů srnečků, 45 zajíců, 15 koroptev, 3. líska.

Lidová strana s p. starostou obce Josefem Křížem, č. 83.,
hodlají v naší obci postavit kapličku.

Obecní funkcionář Josef Šustek č. 67. psal o vracení poslance
Památky, kde k tomu se mají ohledně toho obrátiti.

P. poslancem odpověděl, že mají o to žádati přímo u ministerstva
školství, a nás. svéh.

Robky v děčině byly celé škátrne, když shýšely, že ... osoby v obci
pracují o postavení kapličky, nebo fáry.

Člověkovo bylo před veřejností i prochee hanba, když v obci,
když prokrokovalo obce se domahají městánských škol, a nás
občané, kteří potřebují školní vzdělání jako si, myslí
na kapličku, nebo fáru.

Chudé duchem jsou bledhostavené, ale ve všem pracuje.

Na slavnostky lidé hojně plakí. Kněz předčítává na katechese
hnědouc neděli zemřelé, za které mají zaplaceno, asi $\frac{1}{4}$ hodiny.
Modlit se ale modlí za zemřelé ti, co si zaplatili.

Stare pojmenování trati (Ried) na Luboměřské:

Suchá, Hrádek, Včelín, Kojanice, Řečky, Dubeč, Závratec, Pashyrské,
Pomí, Potěčky, Přečnice, Kybnický, Doleček, Tříškáře, Chrást, Paseky,
Vrška, Uvní, v Olšem, Vesník, na taanově, u Dvora, Něčín,
Kojanice, Uhlík, Božemuka, Drahej;

Dne 6. VIII. 1928. měla svatbu má sestra Anna, s Ludvíkem Andrejem
z č. 12. Svatba byla v ponděli. Odbyvala se v dřevěné chalupě č. 24.

Svatobní muzika byla v sále Josefa Kříže č. 22. Kurikanti hali
dechovku ze Spálova, kapelnika bratří Šimů.

Solo mělo J. Jernichových bratří. Po slaha se pod nimi
pívanci protíbalí.

Největší stromy toho času v Liboměři. Kmen měřen
ve výši 1 m. od země. (Obvod stonu.)

Lípa na hřbitově u mánice 3.08m.

Kášan u hospody č. 22. 2.90m.

Hruška při usedlosti
greenke č. 40. 2.38m.

Lípa Kálová č. 43.
u zámecké cesty 2.78m.

Beek u P. Marie u Skály 4.25m
javor " " " 3.15. "

Nejmohutnější stromy f.č. na Prálovskou:

Lípa u silnice, proti hřbitovu —	3.90m.
" u kostela —	3.85 "
Kášan na zámeckém nádvoří	3.70 "
javor na Příhoničce —	3.53 "
Kášan u P. Marie u kříže "	3.10 "
Lípa u Kalcharova kříže —	2.60 "

Rozvětvení roční v Luboměři t. rokce.

Jména Kříče jíce na různých stupech č. 22, 43, 41, 5, 109,
20, 83, 62, 30, 112.

" " Kříče	" "	46, 51, 114, 110, 77, 98, 23, 84, 11,
" " Lévie	" "	15, 19, 28, 29, 45, 16, 6, 101,
" " Biskeepee	" "	40, 74, 73, 49, 88, 81,
" " Klečeř	" "	45, 76, 107, 78, 77, 99, 91, 32,
" " Pácie	" "	17, 103, 37, 86, 61, 21, 26,
" " Onatrejé	" "	12, 10, 82, 58, 79, 24,
" " Démleř	" "	44, 57, 18, 67, 63,
" " Ambrož	" "	7, 97, 89, 48,
" " Křebiceř	" "	3, 102, 50,
" " Peštkař	" "	2, 64, 70,
" " Šimč	" "	42, 92, 87,
" " Kochář	" "	96, 50, 71,
" " Homýř	" "	75, 52, 54,
" " Horáč	" "	47, 104, 4,
" " Čech	" "	1, 38, 69,

Obdobnich, jen po 1. mase.

Zaniklá rodová jména v Luboměři, prokuď
nám zde nám v nich svěcké.

Výčetků	býval na č.	6.
Svárců	" "	9.
Knopčí	" "	22.
Plevčí	" "	29.
Jinárochů	" "	43.
Michálků	" "	13, 51,
Bartoňákov	" "	22, 20, 19,
Jindříků	" "	54,
Tomisářů	" "	36,
Kleinů	" "	47, 48, 60,
Hajbáčků	" "	38, 58, 57,
Fischerů	" "	53,
Kinovských	" "	61, 14,
Pepřníků	" "	52,
Gabčíků	" "	51,
Lívčíků	" "	39, 49,
Lávinků	" "	51.
Rycků	" "	14, 81,
Škrobnácků	" "	24,
Seidlerů	" "	15, 93,
Horecků	" "	88,
Hanků	" "	41,
Frálecharek	" "	22,
Ondříků	" "	73,
Poláčků	" "	30,
Alků	" "	18,
Hajchlerů	" "	"
Karsíšků	" "	24
Goldů	" "	84
Kunců	" "	14, 59
Paichlynguei	" "	32.

Uvědomělých obcích, se okázalo slavilo letos

10. ti leté k vánici republiky, nás.

Není občané, i s přes členstvím obce, nemají o nás
stáb velkého zájmu, ani pojme.

V tomto roce jsem hledal na ob. úřadě u starosty obce
Josefa Kicela č. 83. nejstarší katastrální mapu Lubomírce.
Ležela v obecní skříně ve správním
sípříku připravená k výměně papíry.

Starosta to vzhurnatky shrabal, a mi předložil.

Tato první obecní katastrální mapa byla z r. 1831.

Obsahovala 16 jednotlivých karet. Byla již prode-
prováděna. Z protokolní knihy, která patřila k mapě,
našel jsem jenom několik roztroušených listků.

Její jsem vrátil mne mapu domů, vzdále listy na kartky
přilepil, a p. starostovi Kicelovi opět vrátil.

Mapa byla zajímavá tím, že tam byly dřevěné vesnice
označeny červeně.

Dále tam byl vyznačeny lisy, kde dnes jsou role, a t. dál.

Mapa mohla již vchodu. V roce 1912 pořídila
obec mapu novou.

K ní byla orientaci na minulost, patřilo starou ob. kat.
mapu uschovati tak, jak to mají uschováno obce
jiné, kde vede starosta obec, v prokrokoví myšlence.

Ta mapa byla uvedena do nepořádku
již za starosty obce Františka Léva, sedláka č. 15., který
busmíškoval od r. 1909 — do roku 1927.

Pomníček k roku 1928.

Ladislav Démel postavil pilu, a velmi dobře s pilou prosperoval. Dělal dobré obchody.

V roce 1932 nastala u nás velká nezaměstnanost.

Nebyla pro dělníky práce. Ladislav Démel několik dělníků zamestnával. Dělnici u Démela měli plat malý, ale byli rádi, že mají alespoň něco.

Lad. Démel neuspěl dělníky s oči. Udeřili mu deník, pořídil malý práce.

Tím způsobem, Lad. Démel si pomohl v krátké době k penězim.

V době okupace utekli až 3. dělnici od Démela z práce, ke partyzánum.

Po osvobození utekli od Lad. Démela všechni z práce, až na Josefa Démela.

Když v r. 1928 postavena byla nad Kocourkou nová stolářská dílna, kterou měl v rukou Tárdov, a Kamenec, oba orli, a Lad. Démel byl členem sokola, kdy p. farář správovský se vyjádřil slovy: Stolářská dílna se nedrží, ale každila se tam nedrží.

Konec konciem bylo tomu opak.

Stolářská dílna vyhořela, Tárdov zkrachoval, a Démel plaval pomalu víc.

Za p. Tárdov, zkratil i p. farář, vlasti slíšnou sumu peněz.

(Dle ohledu 20.000 Kč. na fakturu směrk.)

1929.

Po Nov. roce užerila krátká zima, a mihne napadloho blik,
jé ho nikdo nepramaloval. Kravy dříly se přišel na 30°.

Starí lidé provokovali, že jich je trest Boží na lidi.

Starý Vařek "Favínský" ř. 62, jakožto listový, a pronouný,
tak mlukal ve své díře v chaloupce, a pravil: 14. II. o 10 h. dop.

Za celých 66. roků jsem nerozhlédl blik
zimi, a nejdříve v mé chalci jako leto. Poval mokrý, prázdný
s něho kape, se ston kape, okna jedou led, tma v jiabej,
ale já pravím, že Pámbur to posílá na lidi proti, že je včil
bukový. Naše mladci živí nicméně nevěru, ani se nemodlí.
Nevíce ani děti se modlit. Povídám, že pro smrti nic není.

Slověkem jest pro to takové, jako se stromem vlese. Když
se věří, jest na věky mysl.

Wolf syn jest také takový, ale tomu já se nedivím, ten se
zkuřil na vojně, ale tačy ženské, a tak mluví.

Já vždycky pravím, že každou věc
maj svého pána. Na nebi jest plno hvězd, to kde kamení řidi.

Chodím v zimě jako dvač na práci do boleslavských lesů
na Suché. Těcholiv jest velká zima, předce jest tam v lese
u ohně lepeli než doma. Tam se člověk rádne seřije
zobarmu.

Kácíme staré buky, které mají průměr cca 120 cm.

Máme v obci výjimečný sprotek půj nutných provážkách
hovězího dobytka.

Z důvodu, že řečnice za dobytek málo platí, využívají
některé občané sprotek v obci, neznamená to znešrobem.

Dne 17. února, byla schůze občanů v hospodě u Šírála č. 22.
při kteréžto schůzi si některé občané řekovali, že mají
kupovat, a jistu maso z nutných provážek, někdy již ze
zdechlin, to jež není speciálně.

Nato povstal starosta obce Josef Kral, č. 83,
a řekl: já nesem velký práh, a jím to maso díky.

Díky jai to jím, když to moží jest být dřeví.

Tím probudil občany k chuti na maso, zet zdechlin.

Nedělal na ta slova p. starosty nikdo nic, ale myslel si
kamží své.

Pohled členů s čs. legionářích, máme v ob. knihovnu.
v knize „Vítězství nebo smrt“ číslo knihy, 99.

Jedeme-li z Odry do Žulnéka po silnici. Teď půj silnici
svou, přes Perlichovem, slojí proetnický strom dub,†
na kterém visí několik obrázků. Místo to, bývalo i
od našich předků často novitě vysáváno.

V r. 1854. přišlo od prot. správy z Hranic nářízení,
že procti, a procesi, k lomeům dubů se zákazuje.

Lidé ale neoprostěli, a chodili se
modlitki k lomeům dubů, i z naší obce lidé, dále.

* Karibild.

V neděli, dne 14. dubna, měl p. farář Ota Kyselák ve Sprálove v kostele na kárení hlas slova: Po válce světové oběvšely se brány pekelné, proti církvi katolické. Povstaly proti ní tři armády, totož: Volno myšlenkáři, církev československá, a leských bratří, čili pleteránská. Tyto armády sešlyvaly s Růžem a Václavem. Myslely, že více katolickou muni' zdroží, ale nepodařilo se jim to. Ba naopak, církev katolická jest o mnohem větší, než byla dřív.

Den 1. květen, lidé naši farmosti svátkem nesvětí.

Dne 13. r. přijel do Sprálove světice biskup J. Šimel. Po obvyklých ceremoniích měl sv. běhání v obci. Na kárení mlevoval čerky a ostři sprátně.

Ceny: 100 kg. rýže 150 Kč.
" ovesa 152."

1. kg. masa, 14 Kč.

Z důvodu velkých mrazí v zimě, mnoho ovocních stromů nevykuklo. Nejvíce větší jsou ořechy. Těch nejvíce užívají.

Jak zbožnost v lidu v obci klesá, victimé ale hovoří, že před válkou světovou byvalo večeru "Kojová" probíhající každý den v našem kostele, a bylo vždy lidu v kostele, letos se odebívá jen v sobotu, a kostel ještě prázdný.

Doslovy na obec, že založení fary v Leboře ještě nemůže. Postavení kaple je obci dovoleno.

Lebořský souhlasí s postavením kaple pro toto podmínkou, jestli správce vydá písemné prohlášení, že Leboře nemá více provinu na faru správce nictví přispívati.

V domě Žofie Piskupové selka č. 40. rozebrala zadní stavec sedaček, která měla v příčeli jen jedno malečko, a postavila celou sedačkovou stěnu i se sklepy znova.

Josef Fára č. 17, přistavil si do předu novou jizbu.

V létě přesel do obce vagabund Ináč, přesleník do naší obce. Byl jíž omničekrátě hostem. Ubytoval se v obecném domku, č. 79.

U Františka Kájce bylo otevřeno nové restaurační buďky. Hrála tam herečka z Třebíče. Majitelem restaurace ještě Kájek. (Německy)

Dne 4. července večer o 10. hodinách, při hromu se bouře od Liptáňe s hromovým větrem, který sthl na zem celou střechu stodoly Adamové (č. 4.) klenážto měla 25 m. délky.

Mimo toho rozvývracel vše ploty, stromy polámal, střechy polhal, kameny s hromem posazoval, a t. díle.

V Praze se konají letos Svatováclavské slavnosti, na které jeli i některé občané va nás.

Ted již úplně zmizela v dějině slova: hofer, hofrava, což u starého lidu často v řecích slyšet bylo.

Dne 29. VII. večer, shořela v Dolních Mlýnkách na Nečíně stará pila, z neznámé příčiny. Majitel jest Zareer.

Dne 30. VII. zemřel svobodný starý mládence, syn bývalého rektora Jana Řebice v Leboři, Edmunda Řebice, který konal práce národnícké, nejvíce u redníků při stavbách.

Běh mezi dospěj radost věčnou!

Zemřel v tichosti, všenkovně za stolem, v hospodě Josefa Kále, č. 22.

Dne 11. VIII. v Hlody, bylo otevřeno nového hasičského skladu, v naší obci.

Spoletáno byl "Výleb" na zahrádce Josefa Kasprara, č. 13. žáka, a jeho bylo do zabití.

Nejzajímavějším byl pohled na oživalek samarytana dce spálovských hasičů, který se vylehl u silnice v překopu.

Dne 13. VIII. v noci udeřil blesk do větráku majitele Josefa Ambrože č. 97, a značně ho poškodil.

Starosta obce Jos. Kicál č. 83. oznámil, že ale nářízení okresního p. hejtmana, jest Heltírov podřízen souběžně hejtmanci, a hltírovští nemají samostatně s níčem jednat, ani konat.

Karel Horák č. 47., a Karel Léch č. 38. pořídili si co pohrom benzínové motory.

První stoj k vybíráni brambor si koupil letos u nás Josef Kicál č. 43., a Fr. Kicál č. 41.

Mlatickec s cihlou čistění mají společně novou Fr. Biskep č. 40. Fr. Kicál č. 41., Jos. Kicál č. 43.,

Náš lidé, když vidí někde skáli pomník, a nemá na něm kříž, tak nestojí za nic.

Takový pomník není žádny.

Dne 28. IX. měl p. farář Ondřej Kyselák ve Sprálové na kářáku kato slova: Dříve byly školy malé, chaláné, ale vycházel z nich šlechetnost a přední mužové národa. Dnes máme školy jako paláce, a vychází z nich přechytření městštinci.

Pospouštěm p. řečka, prohlížel jsem si zámeckou budovou ve Sprálové.

Cítil jsem se být někde v městě. Zámecká světnice má jinou úpravu. Ještě tam mnoho všechno nábytku, obrazů, keramiky, a t. d.

Dříve se odbyvaly svatby u nás včasy v úterý. Teď začíná zvyk odbyvat svatbu v sobotu, což nás p. farář nemůže přenést.

Dne 5. X. vzdával dcere Josefa Šošpar č. 13. Po zváni sám ženich do zakristie zváli p. faráře ke svěcení. P. farář odpověděl: Když vý ještě si nevrátil miklu začovku v sobotu, tak já si cítím, že ke svěcení nepojedu.

Při schůzce ob. zastupitelstva řekl p. starosta J. Kicál č. 83. toto: Ty učení prdečo chlapci ve škole joce hlaupostí, to není na nic. Na to příkývol i předseda škol. výboru J. Šustek, č. 64.

Dne 16. x. v noci, leťela nad naší dědinou německá vzděcholos, lepelic " s velkým rámcem.

Bylo vidět velké, alouhé letoš, na boku řadou osvětlenců oken.

Dne 27. x. byly volby do poslanecké měřiny, a senátu.
V libeňském bylo hlasov:

Lidovci : 146 hl.

Republikáni : 94. "

Soc. demokr. 71. "

Zivnostníci 16. "

Národní socialisti 3. "

Českí socialisti 3. "

Němč. lidostáci 1. "

+ " soc. demokr. 3. "

Dne 27. x. byl jsem v Partovicech na fáře u p. Precechka, který mi s ochotou přejel farní kroniku domu.

Den 28. x. státní svátek, ale u nás lidé tento svátek neuvěří. Nemají s něm pojmenování ani dají mu. Většina lidu v obci jsou v katolickém spolku, když jdou paní na fáře. K naší české samostatnosti stavějí se ve všem zaporně.

Dne 11. prosince v 12.00 hod. večer, přeslo od ráno deset bouřek.
Hmělo, a vltv tak zemřel, že nadělal mnoho škod na střechách
i v lesech.

Letoš se narodilo v naší obci 14. děť. Pohřbu bylo 7.

Letoš koupila tělocvičnou jednotku Sokol ve Špiálově,
místo pro stavbu sokolovny, od Teltschikové nadace.

Toto místo koupil před 20. lety jakubčovský
lovánek Emile Teltschik pro stavbu německé školy.

Město (bez zahrady) prodal Klement Karel č. 63.

Luboměř má 108 usedlostí, z nichž 25 majitelé jsou nekeříci,
36 oddává se kouření cigaret
34, " " " fajčí

U nás v Luboměři ještě c. zvykem, v hromadě hlavy
neobnášovat.

Přijďou-li k nám Němců z okolních dějin, li v nich
hlavy obnášejí, a zdraví podaním ruky.

Jen nás zde hoče zahánějí. My se nemůžeme
s našim starým dědičným zvykem rozloučit.

tu **37792*76**

české finanční ředitelství
v Brně

poukazuje k likv. listu

10821

číslo.

137.50

Kč

státní starobní podporu
a příplatek obce

za
čtvrtletí

Bronová.
č. 72.
1.-1934

Poštovní spořitelnou v Praze

Obratne!

Od našich předchůdců rozdělena, mimořádná jmena
na některých veselostech

"	Tomek	č. 80.
"	Keebelej	" 96.
"	Kenkej	" 13.
"	Barník	" 2.
"	Fabián	" 15.
"	František	" 4.
"	Bartoňák	" 19.
"	Kančík	" 31.
"	Havas	" 11.
"	Skyjz	" 80.
"	Románek	" 66.
"	Ovčík	" 100.
"	František	" 89.
"	Fajfkar	" 28.
"	Hanzlík	" 43.
"	Čtyřsak	" 41.
"	Lymbál	" 9.
"	Ušník	" 26.
"	Potěšení	" 90.
"	Kreuzer	" 98.
"	Partýr	" 92.
"	Kostelník	" 26.

V tomto roce byla selská veselost Vincencie Valentové č. 9.
rozdělena na dve čísla. Syn František převzal č. 9.
a dcera Žofie č. 111.

1930.

Až do r. 1898. nebylo ve Špálově obecnémho lékaře. Lidé se léčili většinou sami. Znali různé bylinky proti různým nemocem. Znali lečivou moc bylin, a takové lidové lečení ještě v pamětech s prakravou z pokolení na pokolení. Znalost lečivých bylin, ve vesnickémho listev, jest základ herbaria.

Co sám pamatuji, byly nejznámější u nás lidové robičky tyto lečivé bylinky:

Pisicová zelina	Horková děčílina
Mořská cibule	Přeslička
Plioník	Pobabí
Kafíček	Jalovec
Kopyník	Chebrový květ
Kopriva	Lepový "
Záryvka	Kostival
Psi jareček	Len
Babí ucho	Udročnice
Vrátilč	Kobylí řečák
Sálvej	Ríen
Větrová zelina	Hádej kořen
Matčí dousík	Babuřán
Trmyka	
Pojinek	

Mnohé z těchto zelin, přestaly u nás růst, z důvodu sečení louk, a mezi, před odkvětem.

Dne 12. ledna byla v horské u Andreje důležitá schůzka občanů, na kteréto schůzi prohlásil starosta obce Josef Kralík č. 83. že zavírá doravatní obecní robotu klerci se nejdříve konala při dělání dříví pro školu. Všichni obecní prací konali se bude za peníze. Peníze se vyberou obecní půjčívkou.

Obecní hliáku nikdo za 1000Kč. ročně nechťeb, proto se občané usnesli, konati hliáku z pořádky.

Starci, dnesco dobrovolná nadvaláda selská.

Pracuje-li nádeník u sedláka, neláze se sedlák načeckou, kolik jist mu dlužen. Dá mee, kolik chce. Dělá-li sedlák nádeníkovi formanku, láze se nádeník sedláka, kolik jist mu za formanku dlužen. Dá mee kolik, kolik žádá.

Dne 22. února, byl na řetězové kabaretní večírek. Pořádali to zpravidla z Hranic. Něčo neslyšchaného.

Dne 7. III oslavujeme 80. let, od narození prezidenta Tomáše Masaryka. Tento hrdec hezuba pro obci. V sále u krále sehráli školní dětský divadlo. Při divadle zpívána byla hymna „Kde domov můj.“ Skandálkus byl ten, že při zpěvě hymny neobnázel hlavy starý starosta obce, který seděl v řenkovajle, ani mladý „ „ „ „ „ itál u dveří.

Když ale vzpomínali, že mládež na ně divně hledí, bývalý starosta opečl první říčák s hlavy strhl, ale s mladým to nehol.

Dne 16. března se hrálo v Polštáře první české divadlo.
 " " " " v Klokočově lež české " " .

Dne 16. III. oznamil p. farář Ol. Kyselák s kazatelnou
 ve Spálově v kostele, že sv. otec žádá věřiců,
 aby se modlili rokháv sv. Josefa, za zlepšení průměru
 v Keeske, ohledně ucháčování knězů a věřících.

V dubnu bylo několik dní ve Spálově krocející kino. Hlíd
 i svou hudebou, housle, čelo, a klavír.

Dne 4. května, založena byla v naší obci pol. strana
 republikánská.

Náme když v obci tři pol. strany: soc. demokratikou
 křesť. lidovou
 a zemědělskou republikáni.

Pro peklo v obci, to jeplně stáčí.

Josef Kařípar č. 13. dárá na své staré národní stavění
 nový vchod.

Pochvál se cítili, vybírali od bojovníků poplatek, a sice:
 Osoba na 1. den 3 Kč., na týden 10 Kč. Lze dojmenovat nebylo
 slýcháno. Tento boží dar, býval vždy bez poplatku, volný.

Hostinský u Škály P. Karie, Ráška, mívá velkou návštěvu
 letních hostek. K obsluze uvařuje 5. slávek.

Dne 5. července ještě některé občáne ze Spálova
autobusem na Železnici.

Toho dne večer sešli se uvedomělý vlastence ve Spálově
proti německé budově, a šli v průvodu s doprovodem
hudební na sokolské cvičiště k pálené hranici.

Pěkný proslov konal Fr. Šuslek, ročník ze Spábl. č. 83. f. č.
studející v Praze.

Počítal, že bora hlačila prodaný les již příčině,
pronávadil les bez velkého váhání, vrazil cepy, a do boje
z domu seb.

V Lebořicích se nechodí oslavovat Hesovy příčadly, pronávadí
95 % občanů prohlásil Hesce za vyvrhela.

Dne 27. července, přišelab v Lindavě, novozaložený
hasičský sbor, první výlet.

Výlete byli účastní i hasiči z Lebořic a ze Spálova.
Lebořický náčelník sboru Al. Kočík č. 96. mluvil hlasem
německy. Spálovský náčelník Plevan, hlánil česky.
Hlasem Al. Kočíka, některé členy hasičů
lebořických, rozčílilo.

Přímý náčelníkem hasičského sboru v Lindavě je Franz Herzsch, sedák.

Na „Drahách“ zapřečal ~~Al. Kočík~~ se stavbu, nového
sbytnictva domku. Jan Martinisko, manželka Žofie Biskupová zč. 73.

Zednicki Polynové, otec se synem, zč. 68.

Martinisko chodil co Slovák, s košem na hlavě světem.

P. Vářenice máme letoš právě v neděli. Prost máme „Hody“ tím staršíjší.

Mř n. slouží p. farář Ol. Kyselák,

varhaník ješt. Sima, ze Srpálova.

mistranti: Andrejč, č. 12; a Simie č. 94.

hostelník: Bedřich Kleala, č. 14.

město řešapč: řeb. Řík, č. 84.

předružkačka: vyminkávka Šíalka, č. 33.

Hodová tanecní zábava byla velmi klicóná.

O půl noči se shla mnoho. Ženské utekly domů,
a tím se zábava skončila.

Myši se na poli jen houří. Lov a vran ješt velmi málo,
proto se myši tak množí. Vrány, procházeli majitele
honiby. Dobře by umě hubili P. Bischof č. 40. Chváli jenom zajíčky.

Prudcí dělnici v kameném lomu v Jakubčovicích, musí
již celé léto pracovat ráno o 5 hodin.

Budoucí ráno k odjezdu, ještě ještma. Ráno si klidně
s rodinami, nevzítaně ještě spí.

Dne 7. září jela večer německá vzducholoď nad našimi
dědinami, směrem ods. Srpálova k Potštáte.

Dne 15. října bylo zamračeno. Nehrimělo, a najednou se zablasklo, a hrom udělal do olše u potoka pod dědimovem u našich polí. Tam často něco s oblacemi sjíždí do země.

Josef Kočkař zámečník č. 1. prováděl svou výrobu Josefem Léchovi, za 60.000 Kč. a odstál na querent do Šepetovic.

Kočkař pocházel z Heršmanic, a byl v Liboměři od r. 1892. kdy koupil část dvora, a díl pozemků od rybáře z Bucové, za 6000 Kč.

Kočkař měl nač. 1. říd obchod kouprářský.

V Lipšáni koupil starožitník z Drážďan starou, vyřazenou z kostela sošku P. Marie za 100 Kč. Počátky půslo na jeho, že soška má cenu 20.000 Kč.

Och školních prázdnin, chodí z naší obce 7. žáků do městské školy, ve Vítkově. Školci jídu z Heršmanek každý den vlakem.

Školci dělí do městské neponájí, k jíde,

jak se domovocí, školci ani.

Městomku návštěvují z následujících dom. čísel: 74, 92, 59, 12, 21, 38, 60,

Mimo auta zámeckého, jist ve Spálově b. č. 5. aub.

V říjnu zemřel ve Spálově bývalý ^{starosta} Maršálek, velitel bývalých veteránů ve Spálově.

Dne 5. října, počal varhaník far. Líma ze Spálova naši obci žádat o přidáník za varhanickou službu v Luboměři, s výročím svárových hodin u varhan. P. varhaník ani zapoměl, že konají službu Bohu, a oznámena že ho čeká na věčnosti.

Do pokračovací učňovské školy ve Spálově chodí 20. učňů. Deset z nich ještě uční v kolářských.

Proní bleskovodci ve Spálově si pořídili pekař Zdářil. Povídají lidé mluví, že bleskovodci si pořizují takoví lidé, kteří se nechťejí modlit.

Dne 19. x. narvali se Josefovi syn. jest teplo, a příjemno.

Jíma Feltrik propestilce ze skoly mnoho cíhlicí v důvodu, že nemá na řeči nabytisté.

Lidovci ve Srpálové protestují, nechlejú posílati v neděli dopoledne učené do pokračovací školy.
V neděli má jít k kašti do kostela. Tak volá většina lidu ve Srpálově.

V horodě leží u nás vždy noviny k nahlcáni. Nikomu ani nepřapadne se do nich podívat. Hlavním potěšením jsou u měšťanských karly.

Císařské hodiny v naší obci. Kružkov brýlek pro dva dny a veselce.

Dne 23. XI. vyrázel nám větr ze střechy na jednoho dívce, na 12. tašek.

Dne 2-3. XII. bylo sčítání lidu v naší republice.

Dne 3. XII. v 2. hod. v noci, vyhořela z nemánič půčinky, bývalá pramská stodola.
Stodola měla dočku, kamenná, zadivo kamenné, krytina červené kříky, na střeše horní části, byl věhry motek.

Ačkoliv ve skalách práce mnoho nemí, přece na sv. P. Karlovi dne 8. XII. žádala firma Šebščík v Jakubčovicích, aby dělníci do práce přesli. Kdo nepřijde, muže nadřídy zůstali doma. — Moderní sekakura chudáčků. —

Před lidem se mluví veřejně, že za 2., nebo 3. roky, dojde k válce.

(m.)
 Cena palivového důívů: první, I. kč. 55. kč.
 II. " 48. "
 III. " 40. "
 IV. " 30. "

Dne 15. XII. odjeli některí mladíci na sv. misi
na Želehrad, k jesceckém.
Z čísel: 94, 11, 18, 2, 21.

Vyslo líce již z hlav, jak hospodářili jerevití mezi
našim národem, v našu vlasti, po roce 1620.

Ceny dne 15. XII. v Hranicích: 1. kg. jablek, 8. Kč.
 " " ořechů 8. "
 " " medu 18. Kč.

1931.

Ka Nový rok byl jsem u Štoklaséi na č. 55. se žádati, zda li neví něco prověděti jakým způsobem povstala kaplička Božímečka u silnice.

Majitele chalupy č. 55. měli dědičnou povinost Božímečku udržovati v dobrém stavu.

O vznikov Božímečky nemohla mi rodina Štoklasova nic prověděti.

Vdova po posledním panu (Františkem) chtěla novým místem Božímečky postavit kamenný kříž. Tvar říkával křížek srdce. Proto získala Božímečku u silnice ve stavu jak byla, a kříž postaven u kostela při bočním vchodu, u zdi hřbitovní.

Kříž stál 200 zl.

Po dědičnou na Suché opravu, na pořezenku Fr. Birkepa č. 40. započali cizí dva Němců dělavit brázdy. Vylámalí chodbu, a pak ho toho nechali. Jakost kamene je ukávala správná.

Ulezene byla schüze občanů u Andrejev, na které se pronajímala kněžská firma.

Na 23. kv. ho nechtl zádny vrát. Kávny byly: jednět z průčadly i s krvavama.

II. Když dojde kněz do školy, může dojít i do kostela.

III. Dále mne počítáte 20. kv. až ní

najde povozem.

III. Dolání: Když dojdeme po dvou neděle do Správova tož dojdeme i ke třetí neděli. Starosta obce řekl: Když ho chceme v kostele mít, musíme se o provoz starat, jinac nám sem nepojede.

Dne 4. ledna povídají hasiči, Ples. "Koho občanek
mašeckuje, že na neděli jména Ježíš nemají se plesy
sabývat.

Dne 3. ledna navštívil p. farář Oldřich Kyselák, nemocného
Adolfa Andreje č. 58., který leží již delší dobu na zámečku
prokudnice.

Andrej vystočil z římské povětové válce, když si donesl
převodčení z války. Přestoupil k bezvyznamenání, a proto
byl v obci u některých náboženských fanatiků, k nim
v okruhu.

Tářin Smálek č. 39., a zbožný Fr. Peštan, pak rovněž
Josef Čestek č. 2, byli Andreje přemlouvat, aby přestoupil
k římské zpěv. Klevali, až se protili. Čestek sliboval
že mě dovezeme kněze zadarmo.

Nemocného Andreje jenom rozčelili, a dal jim odpověď
klicinoch: Vý mne nemusíte přemlouvat, já vím co
dělám, a když budou žídati kněze, tak se v něho
postarám.

P. farář se káral Andreje zda-li si přeje, aby ho zaopatřil.
Andrej odpověděl: když si budou bohotu přišli, vím kde jste.

P. farář byl k nověkovi Andreje vyzvan od ženstvích
klérů neviděl břevno ve svém oku, aby se do Leuboměře
přemluvit bězvěce Andreje, že se již na mukelné
posteli dlouhho lápu, a nemůže skončit.

Smálek když s nepovídencou od Andreje vacházeb
srazil v síni jené Andreje: Ten Tvoj, na mošec lemu
čertu dobrě záprísahat, není možno s ním nic
srazit.

Za kleryník aen přesel navštívili Ondřeje, p. Dr. Leopolda Vozický ze Spálova. P. Vozický byl těž věz vyznání. Ondřej si mne stězval, jaké potíže mne činí zdejší občáni, a jak se o něho starají v tom, pravěm jím nic něri.

P. Dr. Vozický Ondřeje potěsil, aby si z toho nis
neděkal, qđ nemus překoná, a zase bude zdrav.

Pravdo časék, a Ondřej byl opět zdrav, jako ryba.

Dne 6. ledena, představovala Novětová komise ze Spálova,
v rále ē. 22., světlé obrazy. Lestka legionářů č.
bolem světa.
Novětová byla slečna.

Dne 13. I. ženil se František řík ē. 84. Nevěsta ješt ze Štíteče. Zavádka
v Luboměři, kterou konal kněz, františkánského řádu.

V ledenu odjel 3. svobodné dívčata na dobu 3. dne,
na ochotné evičení na Velehrad.

Dne 8.-11. zemřel ve Spálově obyvatelé p. Dr. Leopolda Vozický. Byl vždy dobrým vlastencem, a propagátorem moravských snah, na Spálovské.

Půrka od zdejšího bratrstva sv. Řečenice, obsáhla průměrně 15 Kč. Za kněžstvo peníze se kepejí pro kostel svícky, a dělají se za členy bratrstva na mše svaté. Proč v tom jenom ženské.

Peníze, které se vyberouce od věřících v kostele, bere si p. farář sebou na fárci.

Kostel čistili malí lidé co povinost kostelníkovi.

Dříve čistili kostel ti lidé, kteří dostávali peníze z chudobinovského fondu.

Platí obecní doplátka p. faráři na výnose, se pořád dodržuje, a nico pro mázavou, za dvě mše sv. a kolaudaci, 26 Kč.

Toto časem dostává v naši obci ani ž. osob starobní projíštění. Na každou osobu doplácí se z obecní pokladny, 50 Kč.

Z důvodu, že se tento lidem tento obecní doplátka nepřejí, a omlouvavá, vracejí tento doplátka některé k údržbě obecního chodce, který vznikl stavbou hasičského skladu.

Dne 14. II. byl v restauraci u Skály první Ples, který pořádal majitel restaurace Řasa. Hudebnici byli z Tříkova, čvery hrušle, a dvě tyfany.

Levovi Františkovi ^{c. 15.} se vzlehl pes, a byl u lipníku zastřelen.
Dostal nařízení, buďto všechny psi nechá očkovat, nebo zastřelit.

Přání pamětnici vyprávějí, že v době nařízení Fr. Seidla měly školní děti v horu dceři na č. 40. Bál.

Školák Josef Šersek č. 29. byl od učitele veřejně pochválen až sám velmi překně kancovali.

Dne 2. dubna v 8. hod. večer bylo překně vedení úplné zahmění měsice.

Náš občané usedlí okolo kostela se zlobí na Adolfa Lécha č. 69., že mu napadlo stavět u kostela novou stodolu. U kostela nepali u stodoly.

Shoda, že Ad. Léch ještě horlivý lidovec.

Dne 1. května ještě svatek práce. U nás pracují lidé jako jindy. Nemohou se na své práce manžlit.

Na den sv. Floriána bývala mše sv. též v Leboměři. Kříž sv. platil hančský sbor, a byl mše sv. též účasten.

Dne 10. května, na silnici u Lázní, vrátil motociklista Kubicov ze Špálova, do mládeže Šmilka Honje, č. 52. z Leboměře, a polámal mu obě nohy.

Dne 28. května, byly na usedlostech č. 97, 83, a na hasičském skladisku, stavěny bleskosvody.

Dne 30. v. vyhostili Němci, z Lipšané rodinu Jana Krále, přesleneckého do naší obce.

Na počestku sv. Antoníčka u Hranic, vásbí lid
i od nás, stádovní kázání p. faráře z Lernotína,
které tam kázají rok končí.

V noci ze 17. na 18. června, vyhořel na Váš vodní
starý mlýn, a pila, jménem Lhotka. Majitelem
je řešetl.

Z budova byla již velmi špatná, zdivo z kamene, chalné.

Dne 28. VI. večer o 10. hod. padal směrem na západ
kdesi velký meteor. lela jizba se nám
od toho bránila.

Dne 6. VII. svátek Mistra Jana Husa. V naší obci
se nerválkuje. Naše obec ještě již dívá
od tohoto českého mučedníka dokloněna,
a nemůže se na minulost vztahovat.

Pradim říká, a napadne, že naši předkové
v Leboři, byli přivřenici učence Husovce.

Pozhliášen ještě všeobecně skandál s ministrem Štěbinem,
že okrádal republiku o miliony.

My na to nemůžeme, měli dát na něho v Praze pozor.

První žáci sboru, má v naší obci hromadný, Josef Král, č. 43.

Náš obec prodaná stavební mistra, za 1 m². 5 Kč
Správce " " " " " 1 m² 2 Kč.

Ve Správce započali se stavboce Sokolovny. Stavba vede
stavitel Kopacký z Hrušnic.

Překluky stavbě dováží František Černý č. 82 z našich Dráh.
Lihla se vozí z Bohumína, a jednou jsem viděl veřejčák
Flólik ve Správce (florik)

Dne 3. srpna zemřela v Přerově svobodná dcera Antonínka
Homyše č. 52, Marie, která byla 8. rokem sestřeckou
III. ráctec neposkorněné P. Marie, František z kníži.

Dne 13. srpna, žádala mne výminkářka Grönerna
z č. 36. abych napsal do pamětní knihy
jako starosta obce Fr. Lév č. 15. za války světové 1914.-18.
šálel a okrádal lid.

Alespoň napsat že nespravedlnost kterež páchal
na bezbranných lidech v obci v době války ohledně
dodávky obvytku.

Láznové výklenků sedemnáct jahodnice, co dodávalo
a zabila se v hinde v roce na hody.

Válečného prodeje sedemnáct rukou do jiných horní^u
Ondrovi, a ten vydělával na něm 500 Kč. Kolik hrabala
Lév, to nevím. Věl přesně pak do Akademie.

To pak u napsat, ab potomstvo ví, jak
starosta okrádal za války lid v obci.

Dne 16. srpna, byla v Opolově slavnost, zazdívání
prvního kamene, co základové zdi, při stavbě
Sokolovny.

Réc konal učitel Jos. Pevček, a starosta řezy Kraloch.
Oplocký, z Hranic.

Dne 20. srpna byl jsem u historické mohyly, mezi
Emauzem a Řelotínem, t. zv. Železné brány.
Tácel jsem se na poli bělotínských němců, co vě vysušování
v těle mohyle. Pohrabců mě odpověděl, že tam má být
prohřben král Henie.
Mohyla pry byla mnohem výšší, ale během doby, se očním
a vláčením, prchá mizí.

Se svátkem P. Marie 8. září, začíná lo kolisali.
Některí lidé svátek světě, některí vesele pracují.
Chauos povstal k tomu, že paní některé svátky zrušil,
a vesnický lid je nemůže zapomenout.

Rudolf Klezka č. 76. (Nový Dvůr) prodal své hospodářství
které po rodičích pěvval, a vzděhoval se do Jindřichova.

Naproti pod dědinou, v zelí u hrášáku měli jsme
lehko mladé rajice. To se již hrášáku nebojí, ale dědiničtí
lidé mají strachy dost.

Dne 26. IX. spadl se skály v Jakubčovicích svobodný
mladík Vášek, ze sprálovce. Byl ihned mrtv.

Dne 27. září, byly ve škole volby do obecního zastupitelstva.

Lidovci získali 8. mandátů

Republikáni 4. "

Soc. demokraté 3. "

Na jeden mandát připadlo 21. voličských hlasů.

Následkem dětí a alkoholizujícího chlaudu
v měsíci září, užynulo mnoho vlastovek.

Dne 4. října konala se schůze sociálně demokratické mládeže v horskáře u Černé ještě ſ. 10.

K schůzce přijel řečník z KČR Oskar Štěrba. Řečník nemohl proto, poněvadž starosta Jos. Kůkl ſ. 83. (lidovec)
schůzce nedovolil.

Lečí správnost se musela rozjít.

Karel Lech ſ. 38. koupil si motocykl. ještě to první
motocykl v obci násu.

lemy: 100 kg. bramboreč stojí 125 Kč.
" " pšenice 130. "
" " rýži 140. "

Nároční škola v naší obci má 109. žáků
z nichž ještě 25. z Heltínova.

Kolik stojí denně, vyučování jednoho žáka?

Školní matice vede řídící školy, a má ráto od obce
rok, kterou užívá J. Polný č. 68, a platí z ní 45 Kč. ročně.
Matice má větši školní rada.

V hincavé otevřel kamenolom Karel Römer, a vozí
z něho štěrk na silnice. Tím zničen byl vodní
štěrk z obecní skaly v Lečíně.

Jedna firma z Litovle slakotila několik hospodářů
v naší obci, na bleskovody.

Za půjčené knihy z obecní knihovny, bere se poplatek 10. hal.
Mnohý čtenář nežádá mít dáti z knihy 10. hal. raději
jí nechte. Proto ještě tak málo čtenářů v naší obci.

Dne 5. XI. ještě u nás volba starosty obce. Zvolen ještě
opět J. Kral, č. 83.

Dne 8. XI. slavíme císařské hody po 2. armi, jak obyčejně. Z důvodu, že dobytek na maso jde správně na odbyt, povolil Raimundus zahrn králov, a maso v obci na hody rozpuodal. jeden kg. masa ſt. Kč.

Podobným způsobem učelal ho s krávou Jakub Lév č. 30. a vоловa Biskepsova č. 74. Prodevali 1 kg. masa 6.50 Kč. až 7. Kč.

Jedna parva selat v Hranicích na hore stojí 120 Kč.

Dne 23. listopadu přišel se do naší obce vandrovní Slovák, Martinisko. Uzal si Žofie Biskepsovou, z c. 73.

Postavil si hned nový domek, naproti říbitovce č. 112.

Z důvodu, že ještě v naší obci nouze o slámu, nabízí nám slámu jeden obchodník z Tříkova.
za 100 kg. žádá 41 Kč. franko Jakubcovice.

V naší obci dodržuje se ještě starý zvyk v horské, plivání na pralechce.
Kevzcelance poznat rázem,
bezohledně plivá na zem.

Dne 8. XII. obvěselejí komedianti naše občanstvo
v sále u krále, č. 22.

Doprálova působ nová doktorkyně př. Machová,
ubytovala se pro farou, u kováře Pöle.

Výdělkové poměry, počet dospěl smělné. Zaměstnavače
propočestuj dělníky z práce. Proto počet muzení
mnozí dělníci na slovo poslouchat, a projekti
se s platem, jaký jin jejich práv, z milosti dá.

Ministru vlasty má v naší republice
80.000 Kč. platku ročně.

Poslanec, 50.000 Kč. " " " .

1932.

Ve Spálově stevřel jezuitský Josef Pomer jezuitský obchoda
na svém novém domku kteří postavil. čís. 268.

Škaluka zápalek jist od Kov. roke v 10 hal. dražší.
Dříve 20 hal. když 30 halérů.

Kněžskou firu si sprchtoval Kájpar č. 13, za 16.75 Kč.

Obecní hláška ještě schlascování dle z předky.

V končinu chodili muzeikanti pro dědinec s medvědem.

Víterý končinové přesel do dědiny medvěda s jedním
muzeikantem ze Spálovce.

Dne 18. února, vyhořela z neznámé příčiny ve Spálově
nad Kocandou, stolařská dílna.

Rajitel dílny ještě bl. Fára, rodák z Luboměře, č. 21.

Necíelné zábava ještě většinu měří v naší obci, mimo kostelní pobožnosti, si někde sednout, zakouřit si fajku a poče nosem čádlo.

Hospodáři, pamatejte si příkaz hospodářů starých,
hromic, řečka pro dobytek polovic.
Kdo ho nemá, správně překmí do nového.

Když otec propuštěl synovi statek, napomínil syna slovy: lhůtu se odebír, sic budeš s tělem z mý jistí.

Dnes se řekne, odebír se nezahrát. A když vypukne válka, lehko se ho shřepí.

Mnoho hospodářů odebírá daně. Exekutor ještě pořád v stádine, a zábavuje je různé věci.

U nás řídí moci lidem nevíce záležitostí rakovina ještě to nevyhlcitelnou podvode.

Dne 13. IV. konala se v kostele sbírka na bohoslovce. V Č. Srpálově se vybralo 400Kč, v Leleboměři 150Kč.

Dne 4. IV. ještě ve Srpálově v kostele sbírka na sv. otce. Vybráno se tak zvaný peterský přejcar.

Dne 18. IV. prohlížel jsem v Křemicích, v soudní budově, starou župnínici Leboříře.

Dne 9. V. bylo již rozhovor, a započal hustý pracovní den.

Přes potok u č. 50. kladce se cementové roviny. Na tom místě byl kdysi kamenný most. Ten se propadl, a jezdilo se dlecho přes potok.

V červnu nechal méj otec R. Mik na svém domku č. 98. nadzadí jedno pohodí.

Ludvík Ondřej č. 24, postavil na novém místě na zahradě nový obytný dům.

Starou budovu, která stála s dřevěnou jizbou, a sedmikrát vzdále, celou rozebral.

V červnu byla vysvěcená kaplička Božího mučednika Františka. Která stála od nepaměti u silnice, kopec od "Dolečka" k Leboříři v pravo.

Kaplička byla zhotovena z kamene, byla oplechena, a chovala sošku P. Marie.

Byla pravobní kaplička sv. Jana za humána, u č. 28.

Dle výpovědi starého lide, u Božího mučednika velmi často v noci hlasovalo.

Dne 21. června v 12.00 hodině k večeru přihnal se při malé bouřce od Polštáku velká větrná smršť.

V Lindavě na horním konci vyvrátila stodole.

Pak se vznesla nahoru, a zase dolů průčem zachvatila pruh Luboměře, a rice císařskou usedlosti:

č. 20, 21, 110, 22, 98, 23, 25, 57, 11, 10, 99, 9, 8, 7, 92, 60, 6. Smršť hvala asi 2 minuty.

Až pochala Luboměř hmla se jako vztekla na Správce směr Kralovec".

Tam nastalo boží doprověstění. U Karla Pürka č. 99. strhlo se stavení celou střechou. Přechy byly s pečetí hned na dvore.

V Luboměře pochalo nejvíce střechy na čísech: 22, 98, 9; Šcalákovy čp. Lávoviv č. 6. vyvrátilo zadníou stodolu i s bleskovody.

Na „Pětkač“ strhlo se i hebný, patřící Emilem Groneovi ze Správce, celou střechou.

Dne 22. června, přijel do obce mnoho cizích osob, se prováděti, co dokáže vítr.

Dne 24. VI. přijel do Luboměře poslanec reprebl. strany Věncl.

Dne 27. VII. přijeli páni nové od zemědělské rady z Ústína.

Dne 28. přijel poslanec lidové strany Facelik.

Poprovázel ho p. farář Oldřich Kyselík.

Litování proškozených bylo větší, než každou novou pomoc.

Dne 5. července svátek lyrika, a Methodia. Novinami se rozesla zpráva, že u Velehradu byl nalezen Methodiejev hrob.

Nastalo tohoce vědavosti, a zase všechno usnulo.

Když noví klášterníci na Velehradě kde Methodieji odpočívá, tak kdo jim má o tom věděti.

Inac věděli lepe o prohlize sv. Methodieje kdy, ktere ho věrnili, a nechali mu ve věze vodou kapati na hlave.

Dne 6. VII. svátek Mistra Jana Husa, českého mučedníka.

Nevedoměl lesi svátek světí.

Nevedoměl čekají až je ke svěcení svátku někdo karabáčem přinutí.

Dne 12. VII. spravil s letkalem hovárník na obecí,
Tomáš Baťa.

Trest, který mu sice přál, souběžně ho nasel.

V červenci se přestalo choditi na obecní hliáku a pořádky, a hliáku prevzal Josef Klášler, vyminkář, č. 91.

Dne 25. VII. zemřel na č. 10. vyminkář Jan Šustek s přízde-
vkou Bartoňák. Dožil se 86. roků.

Bartoňaci pochovali ze starého rodce fojci v Luboměři,
které hospodářili na č. 22, 20, 19.

Dne 30. VII. přednášel jsem ve Spálově v sále u řešek, (proti zámku) s dějovníkem Spálova.

Učast posluchače byla velká. Žádil jsem se k té, že ale zájmem, byly i naší předkové v Leboměři, a ve Spálově, převzorce učení Husova.

P. farář Oldřich Kyselaik horlivý převzorca jazyků, nechal mne za ta slova volat na fáru, aži zaznaměl, že již neříkáme proti církvi nadvládce.

Jai jsem řel na lete fáru neohroženě, jak ten Hus, do té Kostnice.

Na fáru sedal si p. farář proti mi na židle, a prohnutým hlasem řekl: Nechal jsem si tás zavolati proti, jak Vý se měřelo veřejně osováři říci, že zde byli čiži převzorce učení Husova?

Jai jsem mu odpověděl: Pane farář, to jest dosti smutné jíč to nevíte. Jest o tom zmínka v Kostelním Inventáři z roku 1804., a može znáti i popis Horavy, od R. Volného.

Hned jsem si připoměl, jak měsleli být stíhání pro slovo tv osoby, které se na hercady církvi ve středověku ozvaly, když měla církev ve všem první moc.

Dne 28. VIII. 1932 prohlížel jsem si Hamerský větráček, umístěný

na mlýnici byla půbliká deska (listva) a na ní byl černý letopiseč: 1857.

Byl to asi rok, převzenu onoho větráku, z Bělotína do Leboměře.

Dřev větráku mělo mnohem starší vzhled, než bylo deska s tím letopisečem.

Pro kg. řív stojí b.c. 100 Kč.
 " " osa 60."
 " " ječmene 70."

Za vykrmené repě se platí, 1 kg. řivé váhy, 7 Kč.

Kelata " " 350-4. Kč.

Letos byly rozboocenány v naší obci 3. dřevěné obytné chaloupky, č. 24, a sednička, která stála zvláště.
 Pak č. 106, kdyži sednička od čísla 32.

Kleví se mezi lidem obecným veřejně, že uředníci republiku stráví.

Tělesně pracující nemají práce, a proto není ani peněz.

Z naší obce dělnici, kterež chodili do práce, do jakebčovic, a Heršmanek, jsou skoro všechni doma o práce propoštěni, pronájatí neni na štěrk ve skále odbytí. Hrstavá opravdová krise.

ještě měsíc září. Všechno bylo bylo, jen kdyby propiselo. Některé lidé musí vodu vozit z daleka.

Z důvodu velkého sucha, nerostly letos ještě žádné houby.

Dne 9. října bylo ve Sprálové v nové sokolovně ponejprve divadlo.

Dne 14. října zemřela na cestě u školy vačka Fárděnka. Řekalo se jí Kozinka, pronášadlo mívala jen kože. Byla mnoho roků byla na č. 24. Klavír lidem i karty.

Honičky zvěře na Luboměřskou si prachtoval letos František Biskup, č. 40, za 680 Kč.

Dne 16. října byla ponejprve hanečkina zábava ve Sprálové v sokolovně.

Dva reští kozačci předváděli ve Sprálové na sokolském cvičišti akrobatickou jízdu na koních.

7. říjnu schválilo obecní zastupitelstvo
p. starostovi příspadek.

Na výroční cestce do Hranic, z 45 Kč. 20 Kč.
pro kladnářkovi ze 70 Kč. 100 Kč. ročně

Dne 6. listopadu, Císařské hody v Liboměři.
Taneční zábava pro dospady. Návštěva článků.

Dne 10. XI. zemřel můj sluge Janes Pustek, č. 97.
Byl to poslední mlynář na větrném mlýně, čili větráku.

Právověští řečníci Maxel, a Pomer, nabízí mass
pro 6 Kč. 1 kg.

Dne 22. XI. byl jsem sepsován na Helfínově u starých
lidů, lidové staré iestní prodání.
Byl jsem tam s vyprávěním, lidé, ieplně spokojen.

Dne 23. XI. byl jsem ohledně historie v Barnově na fáře.

Barnov má starý zvon na věži, ze 16. století.

Z důvodu že nemí výdělku, učí se lidé šéřit.

Mnozí svítí jen lampičkou bez cylindrů, aby ušetřil petroleje. Místo koupování palivového dříví chodí chudáci kučíky prázdy do lesů.

Kde se nějaký výdělek vyskytne, hned se přihlásí dělníkův více, než ještě zapsané bý.

Tecí hledí zaměstnavačel využití příhody a počírá si toho dělníka, který lepe pracuje, a sprokoji se s malým platem.

Krise nezamestnanosti dotéká tak naše chudobnou lidu, že se stavají z nich pomalej obrokové v demokratické republice.

Učednickou krizi nepočítáme. Za naopak, ty milostivé panečky neví kterou slezobnou by si vzaly, a kolik

to práve, že krise dotéká jen na chudáky, bude ještě dlužho v chudobných rodinách rádi.

Dne 4. prosince dovezl jsem si na kolečkach, z "častočova" kamenn, na němž jsou vyryty staré bělkov.

Kámen byl celý v zemi. Všechny kamene byly rovnou zemí.

Pan farář druholický, Dr. Fr. Překýl, má o ten kámen velký zájem.

Dne 24. prosince, byl jsem v Dol. Újezdě u řidiče řady
p. Fröhlicha.

Fröhlich vydává Žáhorskou Kroniku.

Zmínka v Spálově ještě v Olomouckých zemských
deskách pod č. vII. 660.

Dne 28. XII. chytil součas třb. Honýš do kuchlice
ve stodole kejue, což se velmi zádavat stává.
Dostal za ni 200 Kč.

Dne 31. XII. zastřelili majitele honu kejue, u Fr. Jíkla č. 33.

Dne 29. VIII. 1932. byl jsem se synem Karlem na kolech
v Olomouci.

Vyjeli jsme o 5. hod. ráno z Luboměře.

O 6. hod. byli jsme u lesa u Božkovem.

O 7. ½ hod. byli jsme z lesa ven, u Velkého Újezdu.

O 7. ½ 8. hod. byli jsme v Olomouci.

① 11. hod. dopoledne, odjeli jsme opět z Olomouce domů.

② 7. ½ 4. hod. byli jsme opět doma v Luboměři.

R. Šik.

Když otec R. říká č. 98. prodal v r. 1932 svůj starý kapesní bylinář
listěný v r. 1566. hraběti Černovi z Potšteku.

Zacenil ho 100 Kč, a dostal 50 Kč. Byliny byly zelenou barvou namazané.

Dne 8. XI. 1932. prohlížel jsem si starou dřevěnou schránku stodoly
ve Šprálovce u Josefa Klečára č. 82.

Stěny jsou sestaveny ze silných trámů. Po bočních hrannicích
stojí silné sloupy které dříve pýchovaly. V jednom sloupu ještě
ocílený vydlobaný výklenek pro svítidlo, a druhý sloup
má krásný letopočet 1785.

(V r. 1951 lehlala tato stará stodola propadla.

○ zadní

○ Dáma ○ Dáma
Paní ○ + Král ○ Paní
○ Dáma ○ Dáma
○ První.

○ Přezdívání kněžek
v kněžebně v Luboměři.

Dne 11. V. 1932. byl u mne p. hrabě z Potšteku. Prodal jsem mu 3.
ovčácké běčinky. Běčinky byly asi 60 cm. vysoké s okrasami.
Jedno bylo pro paního ovčáka Tomáše Ambrože č. 48, druhé pro ovčáka
Havelka s monogramem K.H. 1848, a třetí ze Šustkova gruntu č. 2.
v červené kůži obalené s dvojitým plátovým špagátkovým běčem.
Dále jeden kulatý, velký hliněný ponadlik z Klejnovec gruntu, Šprálov, 82.

1933.

59.

Pod Líndavou byl když první rybník. Toho času
koupil touto leční plochu Joz. Kyselka ze Sprálovce
od pána v Polštáře.

Plocha má výměry 30.á.

Rysek město totto odvodnil, a hráz rozkopal.

Dle sociálních zpráv, připadá na Moravu na 100. osob,
průměrně 24. novorozenců, v letech 21.

Dne 8. ledna, měl p. farář Kyselák v kostele kázání,
o krku věčných matkách, že nedopřejí mnohé
matky v dnešní době, svým dětem, nijíti na svět.

Letos ještě mnoho služebních od sebe dělají, od výnosu domov.
Na jaře si chlédí opět pro ně příjek.
Území práce totiké není, a placení ještě z celodenní velké,
do nemocenské pojišťovny, a starobní.
Tak chudácké čelení mělo v zimě doma hradit sil.

Dne 14. I. byl v restauraci u Skály P. Marie, Kylivecký ples.

U hasičského sboru máme následující funkce:
Starostou sboru je Josef Dvořák z č. 10, který ještě
je členem hasičského sboru od založení sboru v Lebořicích.
Vévoditelem sboru je Alois Kočík z. 96.
Pohlednájem "Emil Klerka z. 91.
Jednatelkem " Josef Král z. 83.
Zájemním delegátkem " " Janes z. 36.

Dne 15. I. byl v místě u Krala z. 22. hasičský "Ples".
Vstupné bylo 3.80 Kč.

Ples byl spříjemněn kům, že se na něm hudebnil Fr. Valenta z. 9.
s Folklínem z. 68.

Dne 18. I. přijel mi domů, p. farář Kyselák, starou
farmu pamětní knihu.
Tíhodin ještě počítal větrnice jarykem latinským.
Pro tuto větrnici zaplatil pozůstky, a právou farářovy.

Ty listky, které dochází pro nezaměstnané do naší
obce, z okresního úřadu, máme t. č. 28. osob, bez
práce.

ještě to smutný zjev, a soudná schopnost
členů vlády státe.

V údubnu dorlo zpráva, že největší americká vodouchlotař
zřítila se do vln mořských. Pět her rom, vrak rní jeli
boháče světa.

Na neděli květnovu některé lidé ještě hodně květiny,
a dají je do obilí na poli, aby bylo chráněno před
živelným pohromou.

Dne 16. dubna, svátky velikonoční. Ještě ale tak chladno,
že se nehodí venku stát.

Čeny:
 1. vejce, 30 haléřů.
 $\frac{1}{4}$. kg. masa 3.50 Kč.
 1. " hovězího masa 8. Kč.
 1. kg. roli 2. Kč.

Dne 21. dubna byl jsem na hradisku Drahobuše,
nade Podhořím.
Zajímavé provaly, od severní strany.

Dne 24. IV. jarmak ve Grálově. Luboměřský pekař tam
prodával pečivo. Pět rohlíků za 1. Kč.
V horodě c. 66. hraje Libanova kapela, při jarmacích zábavách.

Dne 29. dubna se hrály školní děti v Liboměři divadlo pro školáky.

Zprávou půšlo na 80. školáků do Liboměře na divadlo, s doprovodem učitelstva, a kněze. Účastna byla divadla i př. Dr. Frachová.

Léjí dešť s suchý a skečený. Všechni bavíme po přání svém děti.

Každý den 1. května, jsou lidé jako pomatení. Některé světý svátek, některé pracují.

leský nároč ješt malý, ale drahý, a jednoty nemí v měří.

Nejokráleji vět se první květen ve Zlíně, v Králových závozech.

Dne 2. května postaven byl kamenný kříž u silnice na domácím díle sedláka Josefa Šestka č. 2.

Kříž má nahražovati, očekávanou kapličku Božímeke.

Kříž koupil sedlák Josef Šestek, s pomocí starých robek.

V lezum protoku v pracelkových lesích, zastielení byli letos 2. říjnu.

Dne 8. května převezly hasiči pomník padlých od č. 70. na místo zrušeného hasičského skladu říši u rybníka.

Václav Mansbarb, dává na stavění nový vchod, a kryje taškama

Dne 21.r. bylo svěcení kříže u silnice. Byl dosti krásný den ale veliký vítr východní.

Kříž světil p. farář Kyselák. U kříže konal též kázání. Mimo jiné řekl: jaká sice ještě ke kříži, takový ještě ve státě případek.

Svěcení bylo účastně mnoha lidí, též ze Spálova.

Dne 28. května večer o 9. hodině, vystoupil požárov na usedlosti řp. Léva č. 6, z neznámé příčiny, pod kloboukem. Ohněm ohávila celé stavení. Vítr šel severo-východní.

Hasiči hájili dřevěnou chalupu s dříškovou střechou č. 7. Chalupu uchájili, ale střechy tak pokhali, že se v tom pak nedalo bývat.

Ve svatočesku svátky byly velmi chladné pročasí.
Kurikou jak kdyži prokázdé na ty svátky bývala, letos nebyla.
Všechno se méně promalelo, ale jistě.

Dne 11. 11. bylo na Heltínské svěcení pomníku padlých
ve světové válce 1914-1918.

Pomník světil p. farář Otařich Rypelák, a rám
konal i proslov.

Hlavní věta byla, nejlépe uctít památku padlých
žen, když dítě za ně na misi svatou.

Byl to dosti smutný dojem při tomto
svěcení, když mimo římského kněze, necovectil
nikdo promluvit k připomínce lidem několik
významných slov.

Jindřichovští hudebnice zahrály se pomníku, národní
hymnu „Kde domov můj“.

Dve školáky přednesly božítníku. Farář dovolil vyslovení sedlák
ze Špalové Anton Kicál. Radním na Helt. František Pohřich č. 3.

Dne 18. 11. bylo v Parketovických otevření, a svěcení
nové, překrásné, školní bučoviny.

Školní děti z Luboměře měly vycházku do Polštáku
při čemž navštívily bohaté zámecké muzeum
hraběte Valdštejna.

Ve Spálové ještě koho časem mnoho žactva, proto ještě jedna školní hudec v Sokolovně.

Zbožné ženské na ře běbítolají, že kněz chodí do Sokolovny vyučovat. Sokol odpovídá, když to není někomu vhod, tak aby se vyučuje na faru, tam ještě místa dost.

Pan farář se proti tomu bává, že by ten nepokoj dětí nesnesl.

No, a Kříšťus měl děti tak rád, řekl: Nechbe malíckých přijíti ke mně!

Dne 2. VII. bylo slavnostní otevření sokolovny ve Spálové. Slavnosti se zúčastnil i p. okresní hejtman Vášnec. Hudobníci hráli z Říčic.

Nad branou před sokolovnou byl velký nápis: Sokol - Národe

Dne 3. VII. ráno, raně ráno mrazková mráznice souseda Karolfa Fároče č. 86 na silnici u kostela, při jízdě na kole.

Předseda Národní jednoty s Luboměrem, Fr. Biskeem č. 18. Heltínský, volal dne 23. VI. schůzi členů do školy, za účelem rozlosování se s p. učitelem Zbožílem, který má převzít místo v Jezernici u Lipníka.

Šlo se celkem, asi 6. osob. Této vianoční nadšení jsou spolek Národní jednoty, a k P. učiteli.

V červenci byla dřevěná chaloupka č. 7. rozebrána.

Měla dvě malá okna. Jedno na cestě, a druhé do dvorce.

Přepen, oharky se prodávají, 1 kg za 150 Kč.

Pěška na poli všechna vyříště, budec jenom krkav.

Dne 6. VIII. leželo auto u Pásek následí jeho majitele
z Drahonice. Opilství přiváděj neslouží.

Chudobnější lidé když ještě z důvodu státní krize
bez výdělku chodí do lesí na borovky, a na houbu.
Na prodej to nosí do německých měst, Vítkova, a
Oder.

Jsoce v obci pěšacy, že mnohý nemocný člověk měl
by jít na léčení do nemocnice, ale ještě nezájí
doma, bojí se velkého placení, které nemocnice
bez milosrdenství pořizují.

Dne 13. srpna, hodiny v Lebedové. Pan farář Kyselák
potěsil na karbonu v Lebedové občanstvo novou hlasovou,
a říce: Bohači mají klíče světa, chudobní klíče nebe.

Hodová muzika byla slavná se sváckou. Němec
Reibl z Klokočovka, dostal na policei.

Dne 15. srpna, byl jsem v Hradčově ve škole. Prohlížel jsem si školní kroniku. Na zpáteční cestě, prohlížel jsem základny, hradiska Pechardce, nad Růstým jádrem.

Dne 22. VIII. měl jsem vyujičenou starou pamětní knihu školy sprálovské.

Edu. Scheich, bývalý učitel ve Sprálově, rodák z Hradce u Opavy, a mal do pamětní knihy německy. Tato věc mi, jak málo byl u nás hodnocen jazyk český.

Dne 17. VIII. shorela na cihelu za Božímeckou střechou.

V ráno přišla mi odprověď od p. kněze Filipa Kinského z Lemberku, že všechné listiny, a knihy při sňhování ze Sprálově, zůstaly ve Sprálově.

Pan českobratrský farář v Dráhotuších Sedláček, mi řekl, že v hranickém okrese byli již jenom vřichni při českobratrské církvi, až na ž. osob, a to byli cizinci.

Dne 8. září velká prudce skály P. Marie. Bylo tam několik procesů. Největší se přihlásil knězem, a knězem ze Sprálově až Němcí nad hnízdem, kroužili hlavami. Před barvou stálo mnoho kramářských boučků, a kolotoče. Po mostci, krušnici to prodívali.

Lekší rok ještě na slánce bohatý. Za humnami viděli
mnoho stohů slámy státi

Na poli se vyskytlo letoš mnoho křeček, obzvláště v Kopanici
a v Čírkách.

Lidé je hecí vykopáváním.

leny: 100 kg. střešky stojí 45 Kč".
" " kostěvsky " " 78. "

V děčině se platí nájemníkům na den 8-10 Kč.,
a jalo. To ještě při mlatvě, a vybírání bramborů.

Oderské panství platí nádeneckém q. Kč. na den.
Správovské " " " " " " " " " " " " " " " " " "

Těchto lidí ještě tak malý plát, ještě se chce občka o práci dát. Jisté osobnosti mají z toho radost, a prožívají všechno s vřelostí, a skátní zaměstnanci, na ten cirkus bývají, s klidem přehlížejí.

ještě opěk secho. Vody v domácnostech pochybují.
Koho vodních potamenej jíž úplně vyschllo.
Polečky přestaly bleskotati.

Počíčky prieskaly blebloskali

Vozy prozrýchají, běžky, haduby se rozpradávají.

Petrus a římský lečou. Kdyby vymírají, záhy přestaly
na Pražských skřípotali.

V množství obci ještě mnoho dělníků doma bez práce. Ačkoliv ještě v obci mnoho různých oprav, spravování cest atd. dálé. Nikdo se s nezaměstnanou nestará. Představenstvo obce se jím nestará ani o lístky na praporce. Na napomak, ještě se to chudáckém přeje, aby hočné byly pronásledovány. Starostem obce ještě Josef Říčák č. 83. (rolník) nájemníkem, a předsedou sociální komise ještě Ant. Horák č. 104. (rolník)

Dne 8. října v neděli večer vyprákl náhle ohň na chalupě rodiny Aloisie Birkupové č. 74. Ohň započal z neznámé příčiny pod kloboukem.

Stavení bylo slámočové kryto. Všechna ohňa na dědinu. Bylo co bránit, aby letající kusy hořicích dříví nezasáhly č. 18, 19.

Shorečky 2. kozy, prase, ovce, a několik hruš.

Pohádku vyběhli až na Drahé.

Kádý rok chodívali lidé od nás do Rakous na žíně. Letos když lidé by rádi si šli něco vyzdělati, nebyli odtud sedláček z Rakous povoleni.

Buduť mají již stroje, nebo to jsou státní, politické kaprice.

Dne 22. října měli scházet hasiči, na kteréžto scházici byl člen protokol, jakožto provozoplánové vyhostění členov z hanáckého sboru, Alois Mikov č. 11.

Začínají proletovatí poplašné zprávy, že naše vojáci
obrací hranice, proti Německu.

Dne 28. října, o 10. hod. dopoledne konal proslov u pomníku
pracujících Jar. Dohnal. (učitel zdejší školy.)

Lidem bylo účastnictvo velmi málo. Nebyl přítomen
ani starosta obce, který tam měl být proní.

Dne 4. listopadu se vyslaly ve Správově sv. Misi.
Zaslo hrochec pomlouvaček, kdo do kostela jde, a kdy ně.
Ženské jsou celé stončené. U m. zprovoření bylo 1300. osob. U m. přijímání
4000. osob.

Dne 5. října u nás Písávské hody. Ženské břebkají, že
v době sv. misií ještě tančení zábava.

Rýž stojí: 100kg. 80Kč., oves 45Kč.

Aby rýž na cenu stoupala, nechali obchodní špekulanté
mnoho rýže denaturovat uhlím prachem.

Kovové maso stojí 8Kč. 1kg; u řezníka.
Kamení vepří, za 1. kg. živé výhy 5Kč.

Pára selat v Hranicích na hrnce, 150 - 200Kč.

Některí hospodáři poprvé užívají do starého železa
a zjezdívali si benzínové motory. Tedy ještě benzín čím dálčí^{ší} bývá dražší, proto mňátky některé raději cesty.

Hlubíkov se mohou. Rozebírá se tam dřevěná, stará usedlost, č. 14.
ještě k čtvrtá chalupa nad koupalištěm.

Zrešené cihly za Božímeckou na "Pětkačích".

Emil Grimes cihelu rozebírá, a nebudou více obnovena.
Pálila se tam cihla asi 12. roků, a mělo několik lidí
zaměstnaných.

Z důvodu konkurence cizích cihel, byl Grimes nucen,
závod tento zrešit.

Dne 3. XII. v neděli přišel řečitel Jar. Dohnal do školy vystavovat
knihy. Bylo tam různých krásných knih i výjimečně zničených.
Byla to krásná věc. Bohužel, našich občanů se tam dostavilo
velmi málo. To ještě díkaz, že nemají o knihy rájno, ani
pozorem.

Předávám jsem na Luboměřské hory na zajíce. Na prvním
horu bylo zastiňeno 27 zajíci, a dne 19. XII. 35 zajíci.
Pěkné stádylko. Kaopak je stává?

Pro školní vánocní nádilek darovali: Místní Národní jednota, 100 Kč.
Místní spolek sociálních demokratů, 20 Kč.
Olomoucká Národní jednota, 100 Kč.
Křesťanská lidová strana, nic. Agrární republikánská, nic.

Rok 1933. byl dosti dobrý na polní úrody.
Boříček nebylo skoro žádajících. V obci byly, 2. svatby,
5. prohlídky, a 7. děti přišlo na svět.

Velký dřevěný kříž, který stál u kaple na Hellenově
od r. 1900, byl občanem Ferdinandem Vinklerem
vykopán, a spálen. Plechový Kristus přešel, hzen
na půdu kaple.

Kříž byl z modřinového dřeva. Uzemě již úplně zapechněly.
Od věřících, mnoho sekráté políbený.

1934.

Jaký vzájemně měli budmíští naší obce huboměře, na obecním
majetku vidíme na Drahovicku u kostela. Těž pozemků
rozlopaného, a neuzavřeného. To samé jest směrem
na kostela do Černíka.

Dne 14. I. hasičský "Ples". Ze Špálovce návštěva řádnic.
Proč to všechno bylo hejtíkání, a každých smíchej pronikav-
ého, jenž nebylo chvílemi ani hudebe slyšeli.
Když by nás vstělel Štěpánka Ševčík z hrobu svého vztah,
a okamžitě prudce jak se mají u zábor chovati.
Reklamoval: "Alez plesem, a obyčejnou kamečinu záborovou
musí být roztržil. Klekni z licha, a neklíče!"

Lidé márkají, že jsou velké daně, a za obilí jest opači
daním pakatýlek. Jest velká nesprokojenost proti vládě.

Dne 25. I. přednášel ve Špálově v sále u Šeříků, p. poslance
Věncl, a hospodářské situaci.
Účast posluchačů byla četná.

Právní starobní podpora, a příplatek ^{obce} za čtvrtletí,
činil u Brázové č. j. 2., 137 Kč 50h.

V haričském sklařství přípravala světová komise kůž přednášky na kterých řečí sl. učitel Dohnal.

První dne 18. ledna. (O zehelných dolech) účastnictví bylo asi 42. posluchačů.

Druhá, dne 25. ledna. (Obáňích.)

Třetí, 9. února. (O vzniku zeměkoule) účast malá.

Jaké posluchače? Kádý k tomu sám věděl. Kdo chodí jen posluchači, a kteříce se diví, tím dává najevo svou nešeru a bohoslužbu.

Konciny. V neděli přípravali "Senecák" lidovci v hebměři.

Návštěva byla velká. V sále měli napsáno heslo, židovský Betlém okolo něhož veselé se hráli.

Milosrdné sestřičky mají v konciny nejvíce mrazení.

Poněvadž lidé žijí v tylu a my nevíme nerestí, prosí sestřičky Boha, aby se rozmíral, a lidi nerestil.

V konci rovné řeky přípravili kaneční zábavu hasiči.

Dva ženáčci také v zábavě zpívali (švali) zpěv jejich ženy jim musely zadílávat rukama klamy.

Dne 18. II. ukazovány byly světlé obrazy v sále č. 22.

jak jsou v Rusku pronášedovány církve.

Žádání smetný zjev, bez živelní katastrofy, denně procházejících dětí o 5-6% nezaměstnaných lidí, zebrošovce.

Dne 7. března, oslava Karlova narozenin.

Oslavy konají všechny místní politické strany společně, v sále u říčáku, č. 22.

Dne 11. III. prováděl starosta Leopold Haebele ve Spálově, Olmečenky, kres za 10. května.

Dne 22. III. církevní památku vстановení nejsvětější sv. oltářní. (Chrtek.) Lébjí den ještě vystavence monstrance ve farním kostele na oltáři, a lidé se chodí k ní po celý den modlit.

Dne 26. III. zasdelávány byly od občanů z naší obce cementové rovery přes polok pod Hanákovým padélkem. Pracovali na tom zdejší zájemci z těchto dom. čísel: 47, 64, 39, 45, 46, 48, 89, 42, 54, 51, 52, 49, 50, 84, 58, 87, 71. Rukou p. 40., dovezl rovery z Olšovce.

Dne 1. dubna války velikonoční. Hlavnichlادno, ráno zmrzlo. V pondělí reprezská muzeika, v sále u říčáka. Robky brebítají, že ani ve války se nedráží prokaj.

ještě konec dubna, březen kvetou, kváva ještě jíž má 12 cm.
vysokou.

První květen. Na Spálovské sečce již jeteliny.
Lidé praví, že letos přišlo jaro o měsíc dříve.

Dne 4. května při výborové schůzce vlasta obecnímu
zastupitelstvu do hlavy myšlenka, starati se o to, aby
byla v naší obci zřízena fara.

Dne 27. r. Největší Trojice. Hody na Hellinově.

Dříve držívali hody s Hellinovem i Novodvorský, což mělo historicky význam na minulost
zašlé dědiny Hilbersdorfu.

Takové rovnaté přání mohli přednesli u p. faráře ve Spálově. Nemuseli s tím jezdili na řeholník do Olomouce.
Dne 1. VI. odjeli čtyři členové obecného zastupitelstva: Adolf Horák 47,
řm. Horák 104, Alois Kočík 96, a z Hellinova Fr. Röhrich
na konsistorium do Olomouce, se závadil o zřízení fary (kaplonky)
v Leboři. Klevcův konal ~~Röhrich~~ Adolf Horák c. 47.

Tak ale li právě církevní koukali, co se to hraje do dverů zač
že v dnešní době světského pokroku, mají církvi fary,
kteréž mnohé obce, které ji mají, raději by se jí stěpaly.

Stolar Víktor Smatelka č. 39. postavil si novou stolářskou dílnu. Dříve se stolářstilo v obytné jizbě.

Josef Pustek č. 64. rozboural dřevěnou obytnou jizbu a nechal postavit z cihel. Za roven díval na stavění nový vrch.

Z důvodu zadržení benzínu, provál fir. Birkeup č. 40. benzínérk, a koupil si nafták.

Nás kostel v Luboměři ještě projistěn s inventářem na 143.000 Kč.

Dne 23. VI. dělal jsem praměnné tabule, na stěnu stolářské dílny, Smatelky, č. 39.

Na opravy hřbitovní zdi ještě v záložně 5000 Kč, které věnovala vdova, Marie Klezlova, vyminkářka, č. 22.

Dne 24. VI. byla v sále u říálu občanské schize, ohlceně stavby fáry, u kostela na Děmlovej zahradě, č. 18.

Občané se dvovali tak, jak ti naří předkovej u babylónské věže. Dne 29. VI. byla ohlceně té fáry schize občané na Haltinové, na kterou se dostavili jen 3. osoby, chodí ažem.

Dne 6.^{vii} srátek město Jana Husa. U nás v dědinečku
srátek nesvětí. Většina lidí v obci ani neví kdo to byl.

Učitelstvo o Huse nic nepřednáší, bojí se
asi p. faráře, že by si se něho rozléli očes.

Němci s svým Leibherem Starinem jsou dobře informováni,
a jsou na něj hrdí, protože to byl Němec, a běle
popravské se nelekly.

Červenec. Na čísle 106. u pekaře Rudolfa Chovancůvka
ještě vykládáček karel. Karel přináší návštěvu,
a provádí mezi hložepím lidem dobrý obchod.

Odtud srpnem bude se platit u mletí, 13. Kč. za 100 kg.
Ropnička se platila, 12. Kč.

Dne 2. srpna, ještě když právě 20. roků, od vyhlášení
všeobecné mobilizace. Ráno o 5 hod. vstáli jiné
z Olomouce, 54, pluk prchoty, na reseké hranici do
Jiříčova.

Dne 10. VIII. v neděli dopoledne, vyhořeli Dolní Mýňky
na Kčíně, z neznámé příčiny.
majitel boudy, Záller.

Záčátek září děšivý. Potok v desetině jenom hucí.
Lelos roste mnoho kozáků, což již mnoho let nebylo.
Po velkém hledání, nyní lide práky kozáků z lesu domov.

Lelos máme malou úrodnou liničku.

Do knoflíkové hvězdy jakečběovské chodí z naší obce
3. ženské, a t. mekký: Josef Pavláček č. 61, Almína Kubíková č. 60.
Zofie Biskupová č. 73; Zofie Andrejová č. 79.

Do městské školy ve Vítkově chodí z naší obce
chlapci: Kálek č. 41; Šíkeli č. 23; Ambrózec č. 97.,
Fára č. 37.

Dne 1. října, přišla od zápracího bocíkov.

Dne 4. X. byl jmen na kole v Olomouci.
Kočkal jmen u Prombergra, popis Moravy od Schmoyer,
z roku 1793.

Borba zpráva, že ve Francii byl zavražděn jugoslavský král.

V říjnu byl postaven ve Šprálově, telefon.

lebí říjen ještě bez mrázů, a teplo. Ráno rostouc tak
řepeň, že to něco horodářem milé.

Dvacátý omývánec, se v naší obci, žádajícím zpísobem
neoslavoval.

Dne 1. listopadu chodili po obci upisovat peněžití
dary, na zamyšlenou faru v naší obci.

Adolf Horák č. 47, Antonín Horák č. 104, a Alois Kočlář č. 96.
Dobrovorně bylo upisáno 30.265 Kč. Na Heltínské 2.710 Kč.

Dne 6. XI. byl jmen na Včelové, čili řečáské skále
nad Heřmaníkami.

Dne 11. XI. oznamil p. farář Kyselaik s karatelnou,
že bude na přednášení, chodobné prohlížovat zdarma.

Od 13. do 18. listopadu oprakovány byly ve Správově
v. misie.

Dne 18. bylo četných mužů u v. zpovědi. Stáli jako sochy
skromouceni neda sebce, a karakelny.

Karakelny při kázani, pravil jiný jezuita misionář řeč:

Podívejte se na sebe, klečí zde jste. Úberu zde nejouce,
a mohli přijít, těch se varujte jako pánivého psa.
Neproklínajte je, níbrž se za ně modlete. Církev svatá
se za fakové modlí.

Tato slova vzbudila mezi správovským občanstvem
probouzení.

Tak si dovolí do lidu vyslat jezuité v době demokratické
Čs. republiky. Jak mohli řídit alespoň, po porážce
čechů, na Železné r. 1620.

Dne 30. XI. zrušena byla pastora v Leboři.
Vedl ji Josef Kříž, č. 30.

Založena byla v r. 1913.
Prvním pastorem byl Emil Kunz, č. 14.

Dne 17. XII. byl jsem na hradě Týksteině.

Zajímavé jsou tam sklepy, dělová koule
černicí ve zde, a omítka stěn.
Německá pamětní deska, z r. 1930.

Letos bylo skoro jaro, a slunceho, teplý prostor.

Kostka bez dřáta.

Upovísmněte:

Spálov byl v době Československé republiky velmi politicky meru se svou rozkozlenou. Nejsilnější strana byla křesťanská lidová.

Seznam jmen po jítce u Somra č. 61 v hospodě.

Váháník třídu Sima odcházel si v kostele písničku před kázáním, a odbehl od varhan pro dobu kázání do hospody Somrovi si hubnoct.

Seznam tam několik mužských, mezi nimi i horký lidovec Kostka s kopcem. Kostka pozoroval varhaníka, že je v hospodě a nechce se mu jítí ven. Vstal od stolu, a varhaníkovi ptal: "Vidíte praví? Jsem myslím že k varhanámu do kostela, a ne do hospody. Sima varhaník řekl nic, a mayal do kostela.

V jinu dobu chodil Kostka s lidovcem Aloisem Králem č. 7 na výdelek do panstvího lesa. V politice si rozuměli, překvapali, a takli spolu, za jeden provaz.

Král byl bez neohrozený lidovec. Byl též kostelním zpěvákem. Farář Ol. Kyselák měl Krále v lásku.

Jednou se stala onem ohvízium v lese nechoda. Při odřezávání stromu, přiválil páreč Aloise Krále tak, že ležel z ložnice nemocen, a zádlo se otocela, že pojede. Ale vyzdravěl.

Pan farář ho chodil do domu, navštěvovat.

Před krescencí osobou řekl pan farář, že náměstek M. Krále mohl rádeji páreč přiměknouti Kostku.

Kostka se to dozvěděl, co pan farář Kyselák s ním řekl, avšak oni v době Kostka vracíkate do kostela nesel.

1935.

Nar. č. 30. říjce Jakub Lév, rozený v r. 1859. učil se v mládí kolařem, u Lini na Kocandě č. 69. ve Spálově.

Vyučovalo, že večer pracoval a při setkání svěle.

Učen měl práci jen se setkáními.

Poštátní setkání bylo ve středu, až dohořovalo, dalo se tam druhé, a tak se nášlo celý večer.

Dne 27. ledna řečel lidovec, člen oč zemského výboru,
p. Hybner ze Žávřic, v sále u krále č. 22.

Vylkal invalidy, že stát mnoho peněz, tak
přepychové nové školy na Valašsku, tak i v přepychové
paláci v Praze: ministerstva pošt, a železnic.

Takové zbytkové přepychové stavby zavinily též státní krizi,
že stát nemá peněz.

Dne 2. února hrála na scholském plese ve Spálově
vojenská hudeba z Hranic.

Dne 3. února konal přednášku v sále u krále, učitel Jordán
z Jindřichova, o bývalém min. předsedu, frt. Fochovi z Hostivice.

Dne 4. února konal přednášku učitel Dohmal, v hasičském skladišti, o zřízení zemědělské listové škole uče na správou. Starosta obce Josef Kraličák ř. 83. na přednášce byl, fajkus prokročoval a spal. (Scenikem s hubčí se dobiojí.)

Při této přednášce mělo se přihlašovat po začátek, alespoň 20. poslechové. Překorci nechali se zapsati 2. poslechové. Celkovos půstlib 10 poslechové.

Starosta obce Kraličák, věho svého zapsati nedal, a řekl toto: myj současť Kraličák hospodářský má hospodářskou školu, a nechci to na poli nic jinac' než já. Toto stanovení bylo i sedláčkou Josef Grönem ř. 36.

Dne 10. II. byl v Luboměři zemědělský Ples. Těkouc bylo počasí nepříjemné, návštěva byla velká.

Dne 24. II. v rámci sv. Kraličák řečnil v Chrázdy řečník od místní demokratické rady, Chálepy.

Rekl jiným řečl: jak se celoříta situace vyhádá, ať ještě nevíme. Rovněž řečl, co vyučovat náří místodržiteli v Německu.

Dne 6. III. konala se oslava k pročí narozenin p. prezidenta Tomáše Masaryka, plánem hranice, za Valentovými domy. Večer byl pěkný, účast lidu četná. Oslavě přišel hančský sbor. Představenstvo obce, nebylo nicméně činné, ani slovem.

Dne 4. III. v pondělí končinové pořádalo ve vále u Kiale hančné zábavy, německý jazz-band z Otěr. Kávárna byla malá.

Dne 8. III. rozprodávaly se ve kostele obrazy, staré křížové cesty. Obraz za 5.50Kč. Obrazy byly z roku 1832.

Ferdinand Löffler, ř. 29. prodal své hospodářství, a vzděhoval se do Lipšíče.

Josef Kík ř. 23. prodal své hospodářství, a vzděhoval se do Jindřichova.

Dne 24. III. rozesel se výkonný výbor, který zvolil novou stranu pro zřízení fary v Hlubočině. Předsedou byl Adolf Horák, ř. 47.

Dne 27. III. večer, konal přednášku v sále u Krále, profesor
Mesiol z hosp. školy z Hranic.

Jest to což směne, přijde-li do obce některá cizí osoba
přednášeli, vstoupí naň lidé do sálu jako plachá
zvěř. Pací se někde do koutka, obyčejně do řenka jízle,
jako kdyby měli z cizího člověka strach.

Neshodou se přes cizí osobo jenom ti prostí lidé
ale i vedoucí obce.

Tak musel i p. profesor Mesiol vyzvat k mužské
aby si šli rádne až skál seznat; a někacili se
všechni v koutě. Káta byla dost.

Válebné prodeje obec nová i s hradovou káleou.

Koupil to Ed. Kášl č. 5.; a Jos. Kánder č. 61.; 1 m² za 250Kč.

Dne 5. IV. našel na zahradě před hospodou Josef Kášl č. 20.
hleboko v zemi český gros václavský.
Peníz tento byl úplně zachovalý. Výdatní asi r. 1300.

Dne 14. června byla rukána asi 100 letá lípa na hřbitově
u zdi, od strany Černíkové, pro kterou odpovídal
aloechům přísluší p. řeček, Fr. Ševel.

Richard tříbrož č. 48. našel u oborové zdi střibrný
peníz s hlavou císaře Leopolda I.; na druhé straně
P. Karla s ježíškem, a letopočet 1663.

Pátek 1. květen, rádno v obci naši svět, proče rodina Kubicová č. 3., a Ondřejová č. 58.
Všechny rodinách jsou členové rodiny, které súčítvali s Rímem.

Dne 2. května velký máz. Křížky visí se silně dole, a pradí kříž máz.

Obyčej Simová č. 94. provzbrojila letos opět lid v naší obci ke každodenní večerní Mázové pobožnosti. Sama vzorně v kostele předvídá, a neopomene se pomodlit kříž slavností, za šťastný sjezd katolíků v Praze, který se má v létě konati. Jde v naší obci kříž ženské, které jde zavěceny P. Marie Svatohartýnské. Týto ženské muzi svéji i kříž slibu plnit.

Dne 5. května, o 12 hod. v noci, vyhořela z neznámé příčiny, selské usedlosti Františka Léva, č. 15. Vše něb do pole.

Dne 12. r. řečeb u Ondřejov lidový poslanec Žacek z Ostravy. Poslání bylo hádatice.

Dne 17. r. řečeb u Kralík, republikanský poslanec Vencel, z Rožnovce.

Dne 19. V. volby do poslanecké měmory, do senátu.

Výsledek voleb v naší obci (Leboměř - Keltínov.)

Do poslanecké měmory, do senátu.

Republikáni	141, hlasů	123, hl.
Soc. demokraté	69, "	65, "
národní socialisté	3, "	3, "
Lidovci	132, "	121, "
Němečští socialisté	1, "	1, "
Křesťanská německá str.	2, "	2, "
živnostníci	16, "	14, "
Sudetská partie Henleinova	2, "	2, "

Ve válce svatojiřské byl sjezd katolického fisku
ve Spálově v sále u Tomáše.

Církev osob nezavázala se žádajících.

U prvního svatojiřského voleb p. farář Kyselák správce
věřejné školy P. Marie, odpovídá Bohu, že učiněné
mee urážky. U školy měl též koření.
Dlouho se tam nezdržel, pojedoucí na březích Otavy
lenělo mnoho církevských náboženců, kteří se na skály
vyvalovali.

Dne 12. června v polecane přehnala se od začátku malá bouřka, která trvala asi 10. minut.

Valentín Sima č. 87, byl prvně s kolegou Josefem Komýšem ve chlevu.

Najednou udeřil blesk do Houákové hřiště, a sjel pr hořenou do kavarny do chleva. Sima Valentín zůstal mezi mrtvými, a Jos. Komýš se ještě k životu shrabal.

Krovám se nestalo nic.

V Praze se koná sjezd katolíků. Z naší farnosti jelo asi 20. osob.

Školní děti z naší obce, sehrály divadlo v sokolovně ve Šprálově. Sál na č. 22. komu nevyhovoval.

Letoš jíž p. farář z Lernotínce neměl karáni na pouliči u sv. Antoníčka.

Velice rádi chodili ho poslouchat, z celého okolí poslouchat.

Někdy si vrhal do programu moderní dívčata z Čech měli chlapci překlnoce radost.

Naposled měl na programu sport, nezaměstnanost, a čertě závod, (lovánek.)

U předvečer války mistra Jana Husa, se žádne
oslavy nekonaly, poněvadž lidová strana má
volci velkou převahu.

Dne 6. svátek Mistra Jana Husa, okázkale
věli v naší obci prezre rodina Kiebicová, č. 3,
a Adolf Indřej, č. 58.

Tí jistině mají v obci osedy
našeho národa, a ví kdy kleteného národa
práv.

Starostka obce na tento den vozila hnízj na pole.
Při této ho přítom, četnický strážník Štafer
ze Sprálova, a pravil: Když Vý jako vrch obce
vozíte na tento národní svátek hnízj, tak co
máme očekávat od ostatních obcí, a od
němců.

Starostce obce, jest Josef Kiebil, č. 83. (lidovec)

V Sprálovi se dne 5. večer shromáždili lidé
u školovny, a šli přivodem s hecboem na
sokolské hřiště, kde bylo pálení kránice.
Přivod byl silný, od hostince č. 121, až po
hostinec č. 66.

Zde bylo všecky sprálovské občany, národního
uvědomění, se říším světovým rozhledem.

Který Lech se ryde za mistra Jana Husa,
ten nestojí v národe za nic.
Knože se za své ryde, a sicežm se chlubí.

Dne 14. července, oslavoval hančský sbor v naší obci 40. lete krváni sboru.

Pořádán byl výlet na zahradař Ant. Horáka č. 104.

Nejstarší člen sboru, který ještě činný je založeného sboru Josef Činářej č. 10., obdržel zdejší medaile.

Valenta František, ž. 9.

Tandler Josef, ž. 80.

Folbín Josef, ž. 68.

Obdarželi mecenále stříbrné.

Pocházejícím hančem ve válce světové 1914-18. položen byl krátký věnec se pomníkem padlých.

Větitelom sboru ještě f. c. Josef Grunes, ž. 36.

Vyoral jsem u role v mezi, pod dřevěnou kamenným předmětem, na způsob řepelky dřevěné, s dvěma dírkami.

ještě pořád secké počasí. Lidi si sešívají na zimu pro dobytek, trávec z oocerských lesů.

Dne 12. srpna, byl jsem se prodívati na kole, na starosloviny Olomouc.

Účady začínají napalovatí zemědělce, se zápisními
knížky, pro mletí, a prodej obilí.

Předálku horrodiářského družstva z Hranic,
prevzal Fr. Birkup č. 40 od Josefa Švále č. 32, který
to měl jen krátkou dobu.

Pan farář Precechtěl v Pavlovovicích, mi osobně
řekl, že jejich zvon na věži, byl užit
z hruškových dílů.
za války světové jej p. farář vyučoval, aby
co praktické, nad věž kostela říkal.

Při zahájení nového školního roku započal
vyučování nový p. ředitel školy, Bořek Grén.

U Lindavé jest otevřena česká škola. Ředová byla koupena od němce Konráda Drábka.

Lindavští Němcii za tento čin, tak na Drábka zanevěřili, že ho nemohl mášeti, a proto se raději z Lindavy odstěhoval.

Skolce navštěvují děti z Hellínova, a z Nov. Dvořecky.

Němcii zakarejí z Hellínovským děleni choditi pro jejich soukromých rolnických cestách.

Nejvíce zde se dělají, Fr. Lenger, a Mons Lénerk. J. 27.

Z důvodu krize mají dělnici malý plat, a chtějí-li se v práci udržet, musí být s ním byto sprokojení.

V Jakubčovicích v kamenolomech dělník od 1.³m.
proklepaného štěkce 5, až 7, Kč. Firmu štěk prodává
1 m³. za 21. Kč.

Cěnici, učitelstvo, kněží; mají denního platu, 40-60 Kč.

Kolik kamene by musel choditk proklepati, aby to dosáhl?

Výpráví se f.č. i u nás, jak s Rinné se vojsku
žehná, které odchází mléč Kabesčany v jejich
vlasti.

Dne 8. září ohlásil p. farář v kostele s kazačkou
na ranní mši sv. i na hřebě, že z římské církve
vystupuje Adolfie Šurkova, s čvém a dítky.

To byl níchanec do osího tmída.
To měly ženské co klebetík, jak se mají vystoupené
z římské štítík.

V jinotřichově dělají sedací národním čtyřikrát
denne jídlo, a 8. říč. peněz
Na parníku ve Spálově doručují ženské na den
ř. říč. bez jídla, a z toho se jim ještě očítá
40. h. denne na nemocenskou!

Není to ožbraňování, a využívání chudobného lidu?
Správcem jest ve Spálově, Němc / Fr. Kordón.

Přední biskup Lincl z Olomouce, konal dne 6. říč.
v Odrách sv. bikirování.
Ze spálovské farnosti, bylo na 200. bikirování.

Dne 8. října, ženil se svob. mlád. Josef Honýš z č. 52. se Žofie Linarovou,
vdovou po Valentínu Šimek, č. 87.
Na císařské hradby svítili v Liptáni projevem
elektrickým světlem.

Káme pročet nedorozumění, a nepokoj s Polskem.
Beneš, a p. Beck se nemohou městí, a lid musí za
ly svá křepěti.

Dne 28. října, den svatbový, hrala ráno na děčině
herceba, budeček.
Začínáme se v národnostním, a státním ohledu
pomalce probouzeti.
Než se iepříe probudíme, bude již velmi pozdě.

Dne 1. listopadu „Všech svatých“ ještě velmi překrý
den. Seděli jsme pod děčínskou na louce.
Vykřesal jsem v leseku na kamen, v promínce
na bývalého fojta Nováka, ve Svitové.

Na Vše svaté, konali lidovci u promínce padlých
družčkovců probuznost, a slavné učarst občanů.

Dne 5. listopadu ranila matice Fr. Polka řečníka
z Jakubčovic, na silnici pod Švanovým
mostem, při jízdě s povozem do Svitova.
Polk jezdil velmi často nakupovat dobytek když do naší
obce.

Odbor Národní jednoty v naší obci, času t. času,
66. člení.

Mnohý z nich, bohužel, ani neví, jaké povinosti jako člen
má.

Penize, které lidé na den slavnosti dělají v Leboři, na
oféře zanese, patří ale starého svýku, varhaníkovi.
Zvuk ten se ještě dívářeje. Varhaník na tento den
sebe i hraje, hraje více, velký průvod lidov se táhne k
okolo obce.

Varhaníkem jest f. ř. Antonín Líška (kolář) ze Spálova, č. 165.

Dne 14. prosince v sobotu, složil p. president
Tomáš Masaryk, svůj prezidentský úřad.

Plat, aby byl, doživotně mu prochán jest.

Dne 18. prosince, zvolen byl prezidentem Čs. republiky
zahraniční ministr Dr. Ed. Beneš.
(Touží někdo Tomáš Masaryk.)

Vánoce byly bláhivé. Tentýž rok byl ažtočí dobří
na všechno i vše. Živelních pohrom nebylo.

Toho roku se narodilo v Luboměři 6. dítě.
(Ať se mají mezi námi dobré!)

Kdo se celý den na řečník den postil, ten viděl
večer na nebi se koprati zlaté tele.

1936.

Nový rok máme letos bez snihu, jest jižní vítr, a slunečno.

Při hasičské volbě, zvolen jest za velikého sboru sedlák František Jíkl č. 33.

Starostou sboru jest nejstarší člen sboru, Josef Činář, č. 10.

Latos se nás občáne slakotili opěk pro chouhí dobu na hněvý olej. Chodí slacík do Polštáku.

Náš předchůdce pojívali holík hněvho oleje, míslo omrstkou, až byli z toho ve tvářích žlučí.

Kuboměřskou kněžskou formánku si letos sprchlval Emil Peperný, provozník, rody Sprálov-Jakubčovice. Peperný končí jízdu autem.

lebý leden bez snihu, a bez ledov. Na Suché kوهce peklikče.

na Hromice píslo. Líčí proročují sledení léta.